

ئاماده كردنى:

بۆكان، پاساژى عهباسى ☎ 6243425

محهمهد ئەمىن شاسه‌نهم: 6221340

عهلى جهوشه‌نى: 6242921

نالی

کوکراوهی

کتیب فروشی هیمن

((

ئەى جيلوۋدەرى حوسن و جلەوكيشى تەماشاشا!

سەر رشتەيى دىن بى مەدەدى تۆ نىيە، حاشا

فەيىزى رىيازى، گۆل و مېھەر و، مول و لەلى

ئەى شەوقى روح و زەوقى لەبت زائىقە بەخشا!

زەرپراتى عوكوسى كەششى مېھرى جەلالن

وا دىن و دەچن سەرزەدە سولتان و شەھەنشا

جان بەر لەبى بۆسەى لەبتە عاشقى زارت

«فالبائس يستوھب من فيك معاشا»

بەو رەحمەتە عامەت كە دەكا سەنگى سىيەھزەر

لەم قەلبە كە وەك بەردە، رەشە، «رُش رَشا»

«لا حولَ و لا طولَ و لا قوہَ الا

باللہ، لہ القدرہ، ولکائنُ ماشا»

«نالى» نىيەتى سىحرى بەيان، حىكمەتى شىعرە

ئەمما نى بەتى قوۋەتى دل، قودرەتى ئىنشا

((

ئەستېرە ھەموو مەحوە لەنيۆ نووری قەمەردا
يا شەمسی جەمالت شەوی گێراوہ بە فەردا؟
خاکی بەری پیت ھەم گل و، ھەم گول بە سوروشکم
وہقتی غەم و شادیی ئەوہ کردوومە بەسەردا
تەلبیسی نییە ئەو کەسە دیوانەیی رووتە
بیچارە نەما غەیری حەیاتیکی لەبەردا
رەنگی نییە روخسارەیی رەنگین و لەتیی
رۆشن بووہ ئەم نوکتە سەباتی لە بەسەردا
ھەر چەندە کە ئینسانە لە بەرچاوی من و تۆ
مومکین نییە ئەم لوتفە لە ئینسان و بەسەردا
ئیسباتی خەت و خالە، بە سەد شوشتن و گریان
ناچیتەوہ ئەم نوکتە لەنيۆ دیدەیی تەردا
شەوقی کە نەبی باسیرە، مەئووسە لە دیتن
ھەر شەوقی ئەوہ قووہتی دینی بە نەزەر دا
ئالوودە نەبی دا، بە زەبوون گیریی خوینم
بۆ کوشتنی من دامەنی پاکی لە کەمەر دا
«نالی» خەبەری بی ئەسەری غائبە، ئەمما
نالیکی حەزین دی لە موناجاتی سەحەردا

((

تا تايي سهري تورپه يي پر پيچشي با دا
هر تايه كي بارپكي گول و نافه به با دا
گول هاته دهري، لافي له حوسني بوتى ما دا
له رزي قه دى به رزي، له رقا زولفي كه با دا
شه و چه پكه ني نه يلو فه رپيو جيلوه يي ره قسى
شهرمنده ده كا زوهره يي زهرا له سه مادا
خوش سوبح ده مي كه كه به خنده دنوي ني
به س زه رپه يي خورشيد له زه رپكي سوهادا
دهم ده م كه ده كا زارى پر تازارى به غونچه
بو ده عوه تي ماچي له به گويا ده مي نادا
سهم الف القد فقد لاد فوادى
لاد هو من عينه، قد لاد فسادا
بو ماچي ده مي رهنگه له عيشوه ي خه مي نه برؤى
جو يايي به قا خوى له ده مي تيغي فهنا دا
«نالى» كه غولامى مه ده دى زولف و برؤته
شاهي كه له بن سايه يي بالي دوو هو مادا

((

ته به سوسوم دهرده خا حوققه ی دهم و جهوهه ره له نیو تهودا
به لئی مسقاله زهره زاهیره جیلوهی له پرتهدا
به پاریک نامهوی دهرمان، له نه شئی چاوییه عیلهت
به پوولیک ناکرم عهنبر، له گهل زولفی تهوه سهودا
ره قیبی جوفته لی، نابیتته نه خجیرت، که خه رکورره
ئه لیفی چایره دائیم له قه شقه ی که ردپ و جهودا
سیلاحی په رچه می پر خهم ته گهر تاره و ته گهر ماره
برو و غه مزه ی که وان و تیر ته گهر ههودا و ته گهر مهودا
له ته شکه نه جهی شکه نه جی زولفی تهو بی وه عده مورغی دل
ده نالینی وه کو بولبول له سوچی کازیبی شهودا
به تیری دوو نیشانه چا نییه تهی روجه کهم! شیرین
به غه مزه ی، تاقه یه ک تیری له فه رهاد و له خوسره و دا
وهها مهستی ته ماشای چاوته «نالی» که نازانی
به بیداری ده بینیی، یا له نه شئی مهستی یو خهودا

((

جۆشش و تابه له نئو دیدیهی گریانمدا
چ تهنووریکه له تهنوورهی تۆفانمدا
شهبههی زولفی شهبهه گۆنهیه، رووگهردانی
به سهری ئه و که به سهودا سه ر و سامانمدا
شهره ر و تابش و بارش له ده می رهعدی بههار
ئه سهری سۆزشی گریانه له ئه فغانمدا
تۆ که حۆریت، وه ره نئو جهننه تی دیدم چ ده که ی
له م دلّه ی پر شهره ر و سینه یی سۆزانمدا!
قیمه تی ماچی سه د کیسه یی ساغه و نیمه
غه یری یه ک کیسه یی سه د پاره له گیرفانمدا
شیره یی جانه وتم یا مه یه؟ چا بوو فه رمووی
عه کسی له علی له بی مه رجانه له فنجانمدا
به حسی سیرپی ده هه نی نوقته به نوقته بگه ری
سه ری مووی نییه بی نوقته له دیوانمدا
«نالی»، ئه و نوقته که وا بوو به نیشانه ی چاوی
من له سه فحه ی روخی ئه و دولبه ره نیشانم دا

((

گەر بېییه دهري، سهروي رهوانی له ئیره مدا
وهر نهییه دهري، ئاهووی چینی له حهره مدا
عیشقت له دل و دیدهیی پر ئه شک و ئه له مدا
گونجایش و تهسکینی نییه، زوره له که مدا
لافی دهمی تو، غونچه له ده میا بو، به (عمداً)
با خوستی بری، خستی، که مستیکی له دم دا
دل موزمه حیلی ده رده وه کوو دیده له نمدا
حهیران و په ریشانه وه کوو قه تره له یه مدا
«نالی» مه سه لی حالی له ئه شکه نجه یی غه مدا
وه ک ناله له نهیدا، وه کو ناله له قه له مدا

«

رۆخم رهنگینی رهنگی روومه تی رهنگینته، بازا
قهدی سهروم کهمانینی قهدی شیرینته، بازا
غهریب و بیکهس و زار و فهقیری خانهدانی تۆ
جگهر سووتاو و مال ویرانی زولفی چینته، بازا
(معارالله) که رهحمیکت به حالی زاری مندا بی
که ئاخر بهنده بی خاکی ده ری پیشینته، بازا
ئه گهر خوینم ده پیری تۆ، ئه وه تیغ و ئه میش گهردن
ئه گهر بنیادی په یمان، دهستی من دامینته، بازا
له چوانم هه تاکه ی قه تره قه تره خوین ده که ی ئه ی دوست
کوا ئه م عهد و په یمان و وه فا کابینته، بازا
به «نالی» باوه پرت نایی، خه یالت بیت و بیینی
که چۆن مه شغوولی نه غمه ی گۆشه بی نالینته، بازا

((

ئەحوەلى تەفرەقە نەزەر تەقويىيەتى سەبەب دەكا
عارىفى وەحدەت ئاشنا لەم قسەيە ئەدەب دەكا
بەندە ئەزەل بە خەتتى خۆى قابىلى قىسمەتى بوو
ئىستە بە ئىقتىزاي عەمەل جىگەيى خۆى تەلەب دەكا
دارى ئىراک و دارى هيند هەردوو كە عوودە ئىسميان
هەمدەى سوننەتە ئەوهم مەيلى ئەبوولەهەب دەكا
سەهم و نەسبىيى ئەسلىيە، بەحسى گياھ و گل نىيە
تووتنە خەرجى سووتنە، موودنە ماچى لەب دەكا
لەومەى زەمان دەكەى كە بوچ خوارىيى راستىيى دەوى؟!
غافلى دەستى راستى خۆت خزمەتى دەستى چەپ دەكا
تووتىيى تۆ لە حىرسى دل داوى تەمەع دەكاتە مل
بولبولى من لە عەشقى گول تەغنىەوو تەرەب دەكا
«نالى» حەرىفى كەس نىيە، ئىلف و ئەلىفى كەس نىيە
بەيتى رەدىفى كەس نىيە، هەرزە نويسە، گەپ دەكا

((

بولبولی تہبعم ئہوا دیسان سہنا خوانی دہ کا
نوکتہ سہنجی و، بہزلہ گوویی و، عہنہر ئہفشانی دہ کا
ہہرکہسی ئیزہاری دانایی بکات و، مہقسہدی
خود پہسہندی بی، یہقین ئیزہاری نادانی دہ کا
خہرقہ پۆشی کہی دہ پۆشی جہوہہری زاتی ئہمن؟
بیٹہ نیو، جیلوہی، بہزوشتی خۆی بہ عوریانی دہ کا
زابیٹہی تہبعم سوارہ، ئیددیعی شاهی ہہیہ
موحتہشہم دیوانہ، داوای تہختی خاقانی دہ کا
شاہیدی فیکرم کہ بیٹہ جیلوہ گاہی دولبہری
شاہی خوسرہو رۆحی شیرینی بہ قوربانی دہ کا
نووکی خامہی من کہ بیٹہ مہعنا ئارایی کہمال
خہت بہ خہت ئیزہاری نہقشی سوورہتی (مانی) دہ کا
ئیسیتتاعہ و قووہتی تہبعم، بہ کوردیی و فارسیی و
عارہبی، ئیزہاری چالاکی یو چہسپانی دہ کا
خاتریکی شوخ و خوش و بیغہم و جہمعہم ہہبوو
ئیسٹہ بۆ زولفی کہسی مہشقی پہریشانی دہ کا
ہودہودی دل حہبسی بہلقیسی سہبای دیوہ، یہقین
خۆی کہ دامین گیری شاهی ئاسہفی سانی دہ کا
ئہو کہسہ تہحدیسی نیعمہت بی موراد و مہتلہبی
میسلی «نالی» ئیمتیسالی ئہمری یہزدانی دہ کا

((

تەبەعی شەككەرباری من، كوردیی ئەگەر ئینشا دەكا
ئیمتیحانی خۆیە مەقسوودی، لە (عمدا) وا دەكا
یالە مەیدانی فەساحەتدا بە میسلی شەه سەوار
بێ تەئەممول بەو هەموو نەوعە زوبانی رادەكا
كەس بە ئەلفازم نەئێ خۆ كوردییە خۆ كوردییە
هەر كەسێ نادان نەبێ خۆی تالیبی مەعنا دەكا
بیتە حوجرەم، پارچە پارچە موسوودەم بکړئ بە رۆح
هەر كەسێ كووتال و پارچە ی بێ بەدەل سەودا دەكا
شیعری خەلقی كە ی دەگاتە شیعری من بۆ نازکی
كە ی لە دیققەتدا پەتک دەعوا لە گەل هەودا دەكا؟!!

((

پیمدهلین: مهحبووبه خیل و قیچه، مهیلی شهر ده کا
خیل و قیچه، یا تهرارزوی نهختی سهر ده کا؟!
خیل و قیچه، یا به غهمزه بو نیشانهی دل به چاو
مهیلی راست هاویتنی موژگانی دل پهی کهر ده کا
چاوی همپرهنگی گولی، مهستی شهو و روژن مهدام
یه ک له نهشگوفتهی بهنهفشه، یه ک له نهیلوفهر ده کا
عهکسی چاوی تو له چاویدا به خواری تیدهگهی
کهچ نهزهر کهی فهرقی خوار و ژوور و، خییر و شهر ده کا؟!
ههر کهسی نوقسانیی رووی باویته سهر رووی تاینه
شاهیدی ههرچهنده (رای العین)ه، کی باوهر ده کا؟!
کاتبی خییر و شهری عوششاقه، بو وهسل و فیراق
لوتف و قههری ههر به جاری سهیری دوو دهفتهر ده کا
«نالی» نهو وهحشی غزاله کهس ئه بهر داوی نه کهوت
چونکه شاهینی دوو چاوی تیژه، دائیم سهر ده کا

((

چاوه كهت ئاگر له سينه‌ى عاشقى ميسكين ده‌كا
مه‌سته، مه‌يلى چهن كه‌بابيكي دلى خوئين ده‌كا
تاليبي ليوين و ئه‌لقه‌ى زولفمان نيشان ده‌دا
راپه‌وى ميسرين و ئه‌و روومان له مولكى چين ده‌كا
تا موعه‌ييهن بي كه زورن ده‌س گري يو ده‌س كوژى
فه‌رقى سه‌ر، په‌نجه‌ى به‌ خويناوى هه‌نا ره‌نگين ده‌كا
بي قسه‌ى، غونچه‌ى ده‌مت، كاتى ته‌به‌سسوم، رووبه‌پروو
هه‌تكى شوعله‌ى به‌ر و نه‌زمى دائيره‌ى په‌روين ده‌كا
تيرى موژگانت له سينه‌مدا ده‌چى بو پيرى دل
هينده كه‌چ ئايينه‌ قه‌سدى خانه‌دانى دين ده‌كا
گول به‌ دم بادي سه‌باوه پيكه‌نى، يه‌عنى وه‌ره
تو له وه‌سلم بو به‌ره، ئه‌و بو‌يه بولبول شين ده‌كا
چاوى من به‌حرى موحيتى تو‌يه بو ده‌فعى گه‌زه‌ند
ليت موعه‌ييهن بي كه «نالى» گول به‌ دل په‌رژين ده‌كا

((

يا بدرُ علواً و قياءً و كمالاً
فالغلنُ مع الاللق الى فرعق كَ مالا
تا سونبولى زولفت له نيهالى قهدت ئالا
من دوودى هه ناسهم گه ييبه عالهمى بالا
ما عادلكَ البانُ، ولا اللينه لينا
ارعدلكَ البارىءُ حسناً و جمالا
من گريه، ئه تو خه نده به يه كدى ده فروشين
من له على به ده خشان و، ئه تو لوئلوئى لالا
بادقر، و اغقر كوكبه البدر بداراً
قد فقت سنا الشار، لا رقت زوالا
تورپهت وه كو تو ماري شكسته و، سه رى كولمت
بو نوورى سه و دام بووه ته شه معى موتالا
ئو چاوه غه زاله فه ته راتى سه ر و ماله
ئو نه رگسه كاله نه منى هيشت و نه كالا
حوققه ي فه له كول ئه تله س و ئه ستوونه يى زي پرين
بى بيكه به تاراي سه رو تر كه ي خه ز و والّا
دنيا به فيداى قه ددى بكه، دامه نى بگه
طوبى لق من اختار على المالق مالا
«نالى» به ئوميدى زه فه رى ته وقى ته ليسمت
مارى سپرى زولفت له سه ر و گه ردى ئالا

((

حیرهت زهده وا دیده وه کوو حهلقهیی دهرما
بی مایه نییه عاشیقی بیچاره، (بفرما!)
بی، سهروی رهوانم، که له بهر ئهشکی رهوانم
خهرقه بووه ته غهرقه، کهوا سهوزه له بهرما
ئهی واعیزی بارید چیه ههروه ک هه رهسی کیو
بهو وه عزه که بایه هه مو، هاتوویی به سهرما؟!
بو هه ره کهسی مه بزووله ته ریقیکی ئه مانهت
هه عاشقی بیچاره له ری خهوف و خه ته ره ما
دیده هه مو شوراوه به شوراوی سوروشکم
لهم له وحه نیگارینه نه عهین و نه ئه سه ره ما
وا زه نه مه به روخسارهیی تو غائیه قوربان
بنواره چلون نه قشه له نیو دیدهیی ته رما
یا توربه تی، یا غوربه تی با ری بشکینین
هه ره مونته زیره «نالی» ئه گه ره مرد و ئه گه ره ما

((

جهناني وهك جينان كردم به ماوا
(ههبييه)ى (ماليوا) مالي ئاوا!
ههئالي بي نيكاحي حووري عينم
به جووتئ نازيري شهرع و فهتاوا
زهفاههتگاهي پهردهي ئالي چاوم
موبارهك ههجله بي بو بووك و زاوا
سيداقي روونماوو، وهسلي شاهيد
له گهل شايي كه ران بي دهنگ و داوا
ويسالي بي كه م و كه يفي حوزووي
له «نالي» گهر ده پرسی، يه عني ئاوا

((

پهچەیی پهچەمیو، پرچی سیا
هەر دەلیی مانگه شهوه کولمی تیا
لاده دەسرۆکهیی ههوری له جهبین
دەرکهوی شهمس و قەمەر، نوور و زیا
لپوی تۆ ئاوی بهقا، من خزر
فەیزی تۆ رهحمەت و، من سهوزه گیا
فەرشی کەففی بەری پیتە نەرگس
سەری داخستوو وەک چاوی حەیا
مەمخەرە هاوییهیی هەولی فیراق
دەستی من دامەنی تۆ رۆژی قیا
«گیل» ئەگەر تورکی، «تعال» ئەر عەرەبی
«بی» ئەگەر کوردی، ئەگەر فۆرسی «بیا»!
سەری فەرهادم و دەندووکی قولنگ
دەستی مەجنوونم و، دامینی چیا
خاتری زاهیدی خالی، خالی
نییه، ئەلبەتتە، له بیینیکی ریا
دووور له تۆ ئیدی مەپرسە، قوربان
حالی «نالی» که نه مرد و نه ژیا

((

ریشه‌کە‌ی پان و درێژە، بۆ ریا خزمەت دەکا
زاهیره هەرکەس بە توول و عەرزى ریشیدا ریا
گول بە دەم بادى سەباوہ پیکەنى، بولبول فریبى
یەعنى عاشق لازمە دوور بێ لە یارى بیوہفا
عاشقى سونعى حەقم، قوربانى رەنگى قودرەتم
چاوى ماویى، خالى شین، کولمى سپی زولفى سیا
سەرگرانە قافلە سالارى ریبى چین و خەتا
چونکە بارى عەنبەر و میسکە لە زولفەینى دو تا
حەلقە حەلقە زولفى سەر قوببەى هەياسەى کەوتووہ
مەحرەمى سیرپە، بەلئى گەنجوورى گەنجە ئەژدەها
سؤفى مەستوورى رووت و موفلیسى خستە تەمەع
سەیرى خالى بێ حیساب و ماچى لەعلى بێ بەها
زاهیر و باتین، لەسەر لەوحى حەقیقەت یا مەجاز
ئاشناى سیرپى قەلەم بێ، غەیرى «نالى» کەس نەما

((

زولفه ینی به خه م مار و به حه لقه ن وه کو عه قره ب
شیعری لهف و نه شرن، چ موشه وووش، چ موره تته ب
جیی ده م ده مه، جیی له ب له به، ساقی وه ره ئیمشه ب
هم ماچی ده ماده م بده، هم جامی له باله ب
به و شه هدی که لامه ت که به ئیشرابی له تافه ت
له ززه ت ده گه یینی به دل و زیهنی موخاته ب
وه ک سو فیی سافی مه به ئالووده به دونیا
بیهووده مو که دده ر مه که سه ر چاوه یی مه شره ب
عاشق هه وه سی مه یکه ده وو عیلمی به سیه ت
عاقل ته له بی مه دره سه وو جه هلی موره ککه ب
قاروونه فه له ک، موسته حه قی گرتن و خه سفه
زیو و زه ری شه مس و قه مه ره، دیره همی که و که ب
قه للابی جیهان نه قدی عه یاری نییه قوربان
«نالی» مه حه کی هیمه ته تی کردوو یه موجه پرهب

((

ماتەم، وەكو زولفەينى سىيەه، گرتى سەراپات
پۆشى لە روخت تەعبىيەيى بەيدەق و شامات
تاقانە يەتيمى خەلەفى ئاخري نىسان
تۆ خۆش بى، سەدەف بوو بە فيدات، دوور بى لە ئافات
بۆ فەوتى سەدەف حەيفە برېژيى دورەرى ئەشك
زايىع مەكە دور دانە بە غارات و خەسارات
دەدەت وەكو گول سوورە، پرى شەبنمى ئەشكە؟
يا لالەيى پر ژالەيە دوو نەرگسى شەهلات؟
بۆ گريەيى تۆ رەنگە منيش هيندە بگرييم
گەوھەر برژينين بە بولنديى قەد و بالات
لاكين ئەمە دونيايە، گەھى سوورە، گەھى شين
لايسالُ مَن عاش، وَ مَن مات، وَ مَن فات؟!
بەس گريە بکە بۆ پدەر و بابى حىجابت
بى بابيى تۆ مووريسە بۆ وەسل و مولاقت
بى بابيى تۆ بۆ من و تۆ بابى فوتوووحە
بى بابيى تۆ خواستەيى من بوو، بە ئاوات
بى بابى مورادى من و تۆ بوو بە تەمەننا
بى بابى دوعايى من و تۆ بوو بە موناجات
ئەو بابە كە فەتح و زەفەرى قەلەيە قەلەيى
با قەلەيى بكا زەلەلەيى هازيمي لەزات
ئەو پيرى خەرەف، ئافەتى مەردىيو سەفا بوو
تۆ شوخ و جوان، دوور بى لە ئافات و خەرافات

ئەو فەوت و وەفاته سەبەبى عەھد و وەفاته
چوو ساعىقەيى بەردى عەجووز و، گول و مول ھات
گول تاجى لەسەر نا و، چەمەن مەخمەلى پۆشى
ھات موژدە كە خەلەت گەيىبە بەر، بە موباهات
ھات زەمزەمەيى بولبول و ئاوازەيى قومرى
ھات بادى سەبا، دەچن عەرەر و بانات
نەجم و شەجەر و نەرگس و ئەنوارى شكۆفە
جیلوھى چەمەنن، يەئنى زەمىن بوو بە سەماوات
ماوەرەدە لەسەر خەرمەنى گول عەترفشانە -
يا ئاوى حەياتە: عەرەقى وردى موحەبيات؟!
گولشەن وەكو بەزمىكە كە ئاحادى ھەزارى
بۇ تاقە گولئىكى گەيىبە روتبەيى ميبئات
تۆ باقىيەيى ساقىيەيى سەحنى چەمەن بە
مەيدان ھەمو مەى دانە بە كاسات و بە تاسات
«ئالى» يەك و ئەو كەس كە تەمامى غەزەلى بيست
مەعلوومى بووہ زۆر و كەمى خارىقى عادات

((

چاوت له برۆ، یه عنی له ژیر تاقی نه زارهت
بیپه رده عه یان دیته ته که لوم به ئیشارهت
شایسته یی شان، لایقی مل تورپه یی تویه
نه ک تورپه یی شاهه نشه هی یو ته وقی وه زارهت
سه ر خاتیمه یی حوسنی عیادهت که نه هاتی
باری بگه ره فاتیه وو ده ئبی زیارهت
کی دهستی ده گاته به ی و ناری نه گه یشتووت
له و ته خته که وا ساحیبی مؤرن به سه دارهت
ده سرۆ که یی هه وریی چ حیجابیکه که تییدا
شمسُ فلک الحسن انارتُ فتواریت
هه رچه نده گوناھی ده مه که ت باره له سه ر لیو
حه ددی چیه «نالی» که بللی ماچه که فارهت؟!!

((

مه که ئیخلافی ئه و وه عده ی که فه رمووت
ده خیلتم بم! که خانه ی سه بره که م سووت
له رووت و قووتی وه ک من روو مه پؤشه
که وه سللی تویه قووتی عاشقی رووت
موژه ت قوللابیه هم تیر و هم شیر
برؤت میحرابییه هم تاق و هم جووت
له سندووقی پری سینهم بترسه
که ئاگر بهر بداته تهخت و تابووت
له بهر خهنده ی له بی له علی ئه تۆ بوو
که واه شه ککه ر ده باری، گول ده پشکووت
ده که ی نه خچیری سه د دل هه ر به تیری
ئیلاهی هه ر بمینی ده ست و بازووت
چ شیرینه خو تووتی ده وری لیوت
به لی مه علومه خو شه خه تتی یاقووت
هه «نالی»! به لکو بیکیشی به نالین
بناله، دامه نیشه مات و مه بهووت

((

ئەى سەروى بولەند قەدد و، برۆ تاق و، مەمك جووت
كۆ دەستى دەگاتە بەى و نارى نەگەشتووت
دەم ھەمدەمى غونچىكە نەپشكووتووھە ھىشتا
با كەشفى نەكرد بەرگى عەترپۆشى گولۈ روت
گرىانى من و خەندەيى تۆ ئىستە دەشوبھى
بەو مەوسىمى بارانە كەوا خونچە دەپشكووت
خەخالى قەدم، وەك خەمى زولفەينى سەراپات
پشتانى قەدت بىت و، فىدائى بازنى بازوت
خالى نىيە «نالى»! دلەكەت ساتى لە ھىجران
تا تارى وجوودت نەپسىنى مەلەكول مووت

((

عومرى بىٰ حاسلىٰ من چوو به عه بهس!
ئەمەكم هەرچى هه بوو چوو، به عه بهس!
مىهري بىٰ مىهري روخت گىراوه
له منى سايه سيفهت چوو به عه بهس!
قهسدى يارىته له كن بهزمى ره قىب
يارى من! خۆت مه كه به دخوو به عه بهس!
خانه يى دل كه خه رابه، چ بلّيم -
به خه يالت ؛ كه: بفرموو، به عه بهس!
«نالى»! ئەو غونچه دەمه بىزاره؛
مه كه ماچى دەمى ئه رجوو، به عه بهس!

((

عیشقت، که مه جازیی بی، خواهیش مه که ئیلا کچ!
شیرین کچ و، له یلا کچ و، سه لما کچ و، عه زرا کچ
فه رقی کوپ و کچ روژن، وه ک فه رقی مه و میهره
ئه مه فه رقی شه و روژه، وه ک فه رقه له کوپ تا کچ
مه مه له مه هی ساده: یه عنی له قه مه ر لاده
هم شه مس و سوره ییا کچ، هم زوهره یی زه هرا کچ
بی بینه گوئی ژاله، هم بی به ره، هم تاله
قه د سه رو و سنه و بهر کچ، چاو نیرگی شه هلا کچ
کوپ وه ک گوئی گوژاره، ئه م ما سه مه ری خاره
وه ک ههنگی چزووداره، ههنگوینی موسه ففا کچ
کچ په رچه می چین چینه، دوو مه مکی له سه ر سینه
وه ک شانه یی ههنگوینه، بو له زه تی دنیا کچ
جه زلی سه مه ر و سایه، بو سه وله تی ئه عدا کوپ
نه خلی سه مه ر و مایه، بو ده وله تی دنیا کچ
کوپ زیبی ده بوستانه، کچ شه معی شه بوستانه
بو به زمی ته ماشا کوپ، بو خه لوه تی ته نها کچ
موو سونبولی ئاشوفته، دوپ دانه یی ناسوفته
ده م غونچه یی نه شگوفته، تی فکره کوپه یا کچ!
کوپ ئایینه یی حوسنی، تا وه ک کچه، مه نزووره
گرتی که غوباری موو، چینی کوپ و مینا کچ
کوپ تازه وو و ته پ، مادام ساده وه کو خوشکی بی
ئه م ما که روا سه بزه، دیبا کوپ و، زیبا کچ

بۇ شەربەتى شيرىنى فىجانە لەسەر سىنى
مەم توحفەبى توففاحى، شەم عەنبەرى بۇيا كىچ
ھەم گولبەنى بىخارى، ھەم مەزرەنى ئەزھارى
ھەم مەخزەنى ئەسرى، ئىسبەتى مەزىيا كىچ
جەننەت پىرى وىلدانە، خادىم ھەمۇ غىلمانە
خانم كە تىدا خۇرىن، يەكسەر ھەمۇ ھەسنا كىچ
گەر ئەشرف و مەحبوبە، يوسىف كورى يەغقوبە
كىچ بوو بە خىردارى، يەنى كە زولەيخا كىچ
سىددىق و عەزىز ھەروەك يوسىف كە نەبى بوو كور
سىددىقەبى مەسومە، وەك داكى مەسىحا كىچ
بايىكى ھەيە دونيا بۇ عەشقى مەجازى، بەس
«ئالى»! چىيە ئەو بابە! ئادەم كور و ھەووا كىچ

((

ساقی! وەرە رهنگین که به پهنجه له بی ئه قداح
به م راحه له سه ر راحه، ده لاین: راحه تی ئه رواح
به م کاسه له سه ر پهنجه ده لاین: نووری عه لا نوور
ره خشانه له میشکاتی قه ده حداه وه کو میسباح
قه تریکه له به حری که ره م و ره حمه تی فه تتاح
نه ک عاره قی که رمی عینه ب و شه ربه تی توففاح
به و ده سته که وا مه ره مه بو ئه م دلی خه سته
به و پهنجه که بو بابی گوشایش ئه وه میفتاح
به و ده ننی فوراته که ده کا په ششه به عه نقا
نه ک له و خومی نیله که ده کا باخه به تیمساح
پر که قه ده حی پر فه ره حی بی ته رح و غه م
ناوق لنی، و نادق منی و غازق لنی بالافراح
له م گه ردشی مینایه که وا ده و ره، نه جه و ره
ساقی که ره می سایقه، «نالی»! مه که ئیلحاح

«

ابروان تو تبیان دل افکارانند
هر دو پیوسته ازان بر سر بیمارانند
گنج رخسار تو دیدن نبود زهره مرا
که ز زلف تو برو خفته سیه مارانند
ما هزاران، ز غمت خسته و ناکام، ولی -
کامیاب از گل روی تو خس و خارانند
بر سر کوی خود از گریه مکن منع مرا!
زانکه گل‌های چمن منتظر بارانند
نرگسان تو که خواب همه عالم بردند
خفتگانند، ولی رهزن بیدارانند
«نالیاء! ار چه سگانش همه شب نالانند
که نه ان شیفتگان نیز، جگر خوارانند

((

ئىلتىقاي پۇلا و ئاسن ھەر نيزاعه و گير و دار
جھمعى ماء و نار و، زھند و زھندھوو، مھر خ و عھفار
ئھم لھسەر تھعزيم و گھورھ گرتنى ئھو بى قوسوور
ئھو لھسەر تھحقير و تھخفيف و شكستى زارى مار
ئھم بچى، ئھو دادھنیشى، دھم وھ كو گول خھندھران
ئھم دھبى ھھستى، كھ ئھو بى، چاو يھ ك و قھ ترھ ھھزار
ئھم بھ چاو دورر و بھ سھر لھعلى، ھھدييھ بۇ دھبا
ئھو بھ تف دھيكا بھ ميزابى شكستھى ئابشار
نھزمى «نالى» ميسلى ئاو و ئاوينھ رھنگى نييھ
دوو رووھ سھيرى خاتر: يھ ك خھفى و يھ ك ئاشكار

((

قوربانى تۆزى ريگاتم، ئەى بادى خۆش مروور!
ئەى پەيكى شارەزا بە ھەموو شارى - شارەزوور!
ئەى لوتفەكەت خەفييو ھەوا خواھ و ھەمدەمە!
وہى سروھكەت بەشارەتى سەر گۆشەيى حوزووور!
ئەى ھەم ميزاجى ئەشكى تەر و گەرمى عاشقان!
تۆفانى ديدەوو شەرەرى قەلبى وەك تەنوور!
گاھى دەبى بە رەوح و دەكەى باوہشيني دل؛
گاھى دەبى بە دەم، دەدەميني، دەمى غوروور
مەحوى قەبوولى خاترى عاتر شەمىمتە
گەردى شىمال و گيژى جەنووب و كزەى دەبوور
سووتا رەواقى خانەيى سەبرم، دل و دەروون -
نەپماوہ غەيرى گۆشەيى، زىكرىكى يا سەبوور
ھەم ھەم عەنانى ئاھم و، ھەم ھەم رىكابى ئەشك
رەحمى بەم ئاھ و ئەشكە بكە! ھەستە بى قوسوور!
وہك ئاھەكەم دەوان بە! ھەتا خاكى كۆيى يار
وہك ئەشكەكەم رەوان بە! ھەتا ئاوى (شيوہسوور)
بەو ئاوہ خۆت بشۆ، لە كودووراتى سەرزەمىن
شاد بن بە وەسلى يەكدى؛ كە تۆى تاهير، ئەو تەھوور
ئەمجا مەوہستە تا دەگەيىھ عەينى (سەرچنار)
ئاويكە پر لە نار و چنار و گول و چنوور
چەشميكە ميسلى خۆر كە لە سەد جى، بە رۆشنى
فەورانى، نوورى سافە لەسەر بەردى وەك بلوور

يا عەكسى ئاسمانە لە ئاويىنەدا كەوا -
ئەستىرەكانى رابكشىن وەك شەھابى نوور
يا چەشمەسارى خاترى پر فەيزى عارىفە
يەنبووعى نوورە دابىرژىنى لە كىوى توور
دەموت دوو چاوى خۆمە، ئەگەر (بە كرەجۆ)بى ئەشك
نەبوايە تيژ و بى سەمەر و گەرم و سوپر و سوور
داخل نەبى بە عەنبەرى سارايى (خاك و خۆل)
ھەتا نەكەى بە خاكى (سولەيمانى) يا عوبوور
يەئنى رىازى رەوزە، كەتپيدا بە چەن دەمى
موشكىن دەبى بە كاكولى غيلمان و زولفى خوور
خاكى ميزاجى عەنبەر و، دارى رەواجى عوود
بەردى خەراجى گەوھەر و، جۇبارى عەينى نوور
شامى ھەموو نەھار و، فوسولى ھەموو بەھار
تۆزى ھەموو عەبىر و، بو خارى ھەموو بو خوور
شارىكە عدل و گەرمە، لە جىگىكە خۆش و نەرم
بۇ دەفعى چاوەزارە دەلەين: شارى شارەزوور
ئەھلىكى وای ھەيە كە، ھەموو ئەھلى دانشن
ھەم نازىمى عوقوودن و ھەم نازىرى ئوموور
سەيرى بکە لە بەرد و لە دارى مەحەللەكان
دەورى بده بە پرسش و تەفتيش و خوار و ژوور
داخۆ دەروونى شەق نەبووہ؟ (پردى سەرشەقام)!
پىر و فوتادە تەن نەبووہ؟ (دارى پىرمەسوور)!
ئىستەش بە بەرگ و بارە عەلەم دارى (شىخ ھەباس)؟!

يا بئى نهواوو بهرگه گهرواه به شهخسى عوور؟!
ئايا به جهمع و دائيرهيه دهورى (كانى با)؟!
ياخو بووه به تفريقهيهي شوپش و نوشوور؟!
(سهيران) نهزيرى گونبهدي كه يوانه سهبز و ساف؟!
ياخو بووه به دائيرهيهي نهنجومى قوبوور؟!
ئىستهش مه كانى ئاسكهيه (كانى ئاسكان)؟!
ياخو بووه به مه لعه به يي گورگ و لووره لوور؟
ئىستهش سوروشكى عيشقى ههيه (شيوى ئاودار)؟!
ياخو بووه به سوڤيى و شكى له حهق به دوور؟
داخو دهروونى سافه، گورهى ماوه (تانجهرؤ)؟!
ياخو ئه سيري خاكه به ليلى ده كا عوبور؟
سه يريكي خوڤش له چيمه نى ناو (خانهقا) بكه!
ئايا رهبيعى ئاهووه، يا چايري ستوور؟
سه بزه له دهورى گول تهره، وهك خهتتى روويى يار؟!
يا پووشى وشك و زووره، وهكوو ريشى (كاكه سوور)؟
قهلبى مونهووهره له حهبيبانى نازهنين؟!
يا وهك سهقهر، پره له رهقيبانى لهندههوور؟
دهس به نديانه ديئن و دهچن، سهرو و نارهوون؟!
يا حهلقه يانه سوڤيى مل خوار و مهندهبوور؟
مه يلى بكه له سه بزه درهختانى مه درهسه!
ئه وراقيان موقه ددويمه يي شينه يا نه سوور؟
حهوزى پرى، كه ناييى ديدهى منه لهوى -
ليلاوى دانه هاتووه، وهك سه يلى (شيوه سوور)؟

ئىستەش كەنارى ھەوشە كە، جىيى باز و كەوشە كە؟
يارىي تىايە؟ يا بوو ھەتە مەعرەزى نۇفۇور؟
چاوى بخە لە سەبزە و، سىرابى دائىرە!
جىي جىلوھ گاهى چاوە كە مە نەرمە يا نە زوور!
تو خوا فەزايى دەشتى فەقېكان ئەمىستە كەش -
مە حشەر مىسالە، يا بوو ھەتە (چۆلى سەلم و توور)؟
واسىل بىكە عەبىرى سەلامم بە حوجرە كەم!
چى ماوھ، چى نەماوھ، لە ھەيوان و تاق و ژوور؟
ئەو غارى يارە ئىستە، پىر ئەغيارە، يا نە خۆ -
ھەر غارى يارە، يا بوو ھەتە غارى مار و موور؟
زارم و ھە كو ھىلال و نە حىفم و ھە كو خە يال
ئاي دە كە مە زار و بە دلدا دە كەم خوتوور؟!
لەم شەرحى دەردى غوربە تە، لەم سۆزى ھىجرە تە
دل رەنگە بى بە ئاو و بە چاوا بكا غوبوور
ئاي مە قامى روخسە تە، لەم بە يىنە بىمە و ھە؟!
يا مە سەلھەت تە و ھە ققوفە تا يە و مى نە فخرى سوور؟!
حالى بىكە بە خوفىە: كە ئەى يارى سەنگ دل!
«نالى» لە شەوقى تۆيە دە نىرى سەلامى دوور...

((

سەيلى ھىجرت، بەردى بىچىنەي لە رەگ ھىنامەدەر
بارى فيكرت، قەددى راستى تىشكاندم وەك فەنەر
شيري ئەبرۆت، تيري غەمزەت، وا لە جەرگم كارييه
دیت لە تۆفانى دوو چاوم، لەت لەتى خويىنى جگەر
چاو و دل شەريانە، نازانم خەتاي كاميانە! خۆ -
تا بە دارى كەم، دەرى كەم، بىخەمە شين و چەمەر
نوورى چاوم! چاوه كەم بى نووره بى تۆ، زەرپرىي -
خاكي دەرگاكت بىيژم، بىكەمە كوحلى بەسەر
دل موشەببەك بوو لەبەر ئيشان و نيشانى موژەت
ئيشى چاو بو، بۆيە ھىند گريام و خويىنى كەوتە سەر
لەت لەت و كون كون بوو دل، وا لە شەوقى شيرەكەت
رۆحە كەم دیت و دەچى، داخۆ لە كاميان دیتە دەر؟
ھەرچى مەحبوو بەم دەبينى، وا تەحەيبور دەيگرى -
سوين دەخوا بە خوا، دەلى: «بالله ما ھرا بشر»
چەندە خۆشە، دابنیشين، دووبەدوو ئەمن و گولم
داكەويتن موددەعى لەو خوارە ھەرۆك دەستى كەر
رۆژپەرستى رووتە «نالى»؛ بۆيە دائيم وەك غولام -
زەرد و گەردن كەچ لە دەرگات، حازرە دەستە و نەزەر

((

شهووی به هاری جوانی خهوی بوو، پر ته شویر
له فه جری پایزی پیری به یانی دا ته عبیر
چ شهو، چ روژ؟ وه ها کورتی له هو و له عب و میزاح
که هه ردو وه ک یه که چوون به نه غمه یی به م و زیر
ئه سه ف دریژی، شهو و روژی ئه و شهو و روژهم
قوسووریان بووه توولی نه دامه تی ته قسیر
سه وادی تورپه یی ئه و ئیشتیباھی سه هو ی جوان
به یازی غورپه یی ئه م ئینتیباھی سوجه یی پیر
وه کو نه هاری به هاری دریژ و پایزی کورت
ئهمه ل گه لیک و ته ویل و عه مه ل که میک و فه سیر
غوباری ئه و شهو و روژهن ردینی ماش و برنج
که تیکه لن شه به هی سوبح و شام و شیر و قیر
سپی نه زیره هه موو له سپرپی (وَجْه) له سه ر
مونه ووهره، له ته ره ف نووره وه بووه به نه زیر
مرووری نه کسه که عه کسی قه مه ر ده کا به ره مه ق
زوبوولی نیکسه ده گیپی که عه کسی ریش به شیر
ده لیلی روشنه بو به ده و عه ود و کورتیی عومر
ته نی هیلال که به ته له عه ت جوان، به خه له عه ت پیر
له شه رحی هه یئه تی مه تنی به دهن که هه ر جوزئی -
سه قیمه، عاجزه ته سحیح و رابیتی ته دبیر
تیدا حه دیسی حه داسه ت زه عیف و مه تروو که
که قه تعه سیحه ئی ئیسنادی عه نه نی ته قریر

چ مشت و په نجه؟ وه کوو مشتى شانه رهق که ده لئی
له شانیدا نه بووه دهست و بردى کوشت و گیر
چ قه د که وانى؟ وه کوو پی شکاو و ئوفتاده
که بازى سى قه ده مى قهت نه داوه وه ک په پرى تیر
له نه حو و سه رفى ئه داتى مه پرسه ئه ی موعریب!
که ره فع و نه سب و جه ر و جه زمه ئاله تی ته قریر
وه ها سه قییم و موجه ززا عه وامیلی ئه جزا
که ئاله تی عه مه لی نه حوی مه حوی سه حوی زه میر
حوروفى جه رپه تی یاندا نه ماوه ئاوى عه مه ل
هه موو موعه للهق و مولغایی عامیلی ته قدیر
به غه یری (عهن) که له بو نه زع و عه زلی زه نبووره
که ژارى ماری نه چیرى عوسه یله یی هه نجیر
خوروجى (با) له لوسوق و (عهلا) له ئیستیعلا
دو خوولى عه تبه یی (عهن) فاسیله له تیری جه فیر
ئه لیف نه کیره وو بیگانه، نابه ته ته عریف
عه له م موشابیهی غه یر و مولازیمی ته نکیر

((

تیر ناز نگه‌هک هر دله نیجه یری وار
عاشقک پاینه زولفک گییی یوزیک سری وار
اول مهی زهره جبین وی بناگوشنه چوق
نامور سبعة سیاره گییی مشتری وار
بزم می در، ندما جمع، قدح گرد شده
سوفی‌نک ورد و دعای سحریله یری وار
عکس زولفک قدحی دیده‌ی گریانمده
نشئه‌ی سنبل ترّ، شیوه‌ی نیلوفری وار
ناودان قلم «نالی» فساحتده همان
نشئه‌ی اب بقا، زمزمه کوسری وار

((

خاو و بیخاوی دو زولفی خاوم ئەز
چاوه چاوی یه ک غهزاله چاوم ئەز
گەر نیییه ئاور له سینهمدا به تاو
بۆچ له بهر قولقول غه ریقی ئاوم ئەز؟
ناری سینهم گەر نه بی، غه رقم ئەمن
ئاوی چاوم گەر نه بی، سووتاوم ئەز
غهیری زولفی تۆ که رستهی عومرمه
دهس له (مافیها)ی زه مان بریاوم ئەز
تازه ئه برۆت و سمه کیشاوه به ناز
دل له تی شمشیری تازه ساوم ئەز
ئه ی ره فیقان! سوحبه تی «نالی» مه که ن
بۆچ؟ که من له ورا وه کوو به دناوم ئەز

((

هه‌ی که ریکم بوو، چ په‌یکه‌ر؟ ته‌ی که‌ری هه‌وراز و لیژ
سینه‌پان و، مووچه‌کورت و، شان‌به‌رز و، گوی دریژ
بن‌زک و جه‌به‌ت سپی، کلک ئیستر و دام‌ن‌سیا
یه‌ککه‌تاز و، سی بر و، دوو باد و، سه‌ش دانگ ودریژ
که‌لله‌وه‌ک جه‌رپه‌ی شه‌رابی پر‌نیشات و ته‌ر ده‌ماغ
شیری نه‌ر، ئاهووی به‌ر، گورگی سه‌فه‌ر، قه‌مچی نه‌چیژ
مل‌عه‌له‌م، شیرین‌قه‌له‌م، ئاهوو شک‌م، مه‌یموون قه‌ده‌م
سم‌خر و کلک ئیستر و، مه‌نزل بر، و عاره‌ق نه‌رپژ
زه‌ر و زه‌رپاقی وه‌کوو خاک‌سته‌ر، ئه‌مما بی غوبار
به‌ر و به‌رپاقی وه‌کوو پیروژه، لاکین بی کرپژ
سم‌وه‌کوو یه‌شم و له‌په‌شم و تووکی پیدا سه‌رنگوون
چاو وه‌کوو بیجاده یا دوو شه‌و چراغی شوعله‌ریژ
گویدریژ بار و کورتان به‌رز و، پالانی به‌زین
چوست و وریاتر له‌گویی کورتانی پالانی و گیژ
قانیعی بابی ره‌زا و رازی به‌پووش و درک و دال
سالیکی سه‌بر و ته‌حه‌ممول، بورده‌بار و هیچ نه‌ویژ
عاقلی بوو ناوی که‌ر بو، قاتیعی ریگه‌ی سه‌فه‌ر
خوش سلووک‌تر بوو له‌سه‌د ویلداشی هه‌رزه و گیژ و ویژ

(سائڻم الدهر)ى به رۆژ، ئەمما بەرۆژووى بى نىيەت
(قائىم الليل)ى سلووك، ئەمما سلووكى بى نوپۆز
چەندە پيىم خۆش بوو زوبانى حالى دەيوت «ناليا»
هەردو حەيوانين، ئەتۆ گوى كورت و ئەمنيش گوى دريۆز

((

که تۆ هاتی له نهومیدی نهما باس
له هیجر و ئینتیزار ئیدی نهما باس
له سایه‌ی زولفی تۆوه شه و درپژه
له سوڤ و نووری خورشیدی نهما باس
فهلهک تۆی دا که ئەمشه و رۆژمان بووی
له رهجمی نهجمی ناهیدی نهما باس
حهوادیس جام و، دهوران بوو به ساقی
له بهزمی جامی جهمشیدی نهما باس
شوکر جهمعیییه‌تیکى بی نیزاعه
له شه‌رپی مودده‌عی و کهیدی نهما باس
رهقیب و مودده‌عی هه‌ردوو له خه‌ودان
هه‌تا چهن ساعه‌تیکى دیی نهما باس
سه‌ماعه، گه‌ردشی عیشقه، حه‌قیقه‌ت
له سوڤی و ره‌قسى ته‌قلیدی نهما باس
له سایه‌ی قه‌ددى مه‌وزوون و دوو زولفی
له «نالی» و شیع‌ر و ته‌سویدی نهما باس

((

له کن ٺو جه وهره فوره، له هه يوولا نييه باس
له حیکه م په روه ریی «بووعه لی سینا» نییه باس
سو فییان هاتنه مه جلیس وه رقی دیده بشون
له کن ٺو دیمییه وشکانه له ده ریا نییه باس
به زمی رهندانه ٺمه، مه لعه به یی وه عز نییه
له به د و نیکی و قه لابی یی دنیا نییه باس
ٺمه جیی رهمز و ئیشاراتی دهروونه، له گهرووی -
تهنگی پر غه رغه رهی واعیزی غه پرا نییه باس
به سهراویزه یی چاوینه یی که لله ی سهریان
له که ی و قه یسه ر و ٺه سکه نده ر و دارا نییه باس
جیی زوبان گرتن و دل روشنی و سووتانه
موقته دا شه معه که خاموش نییه، ٺه ماما نییه باس
حه زه تی هه یبه ته، نه ک غه یبه ت و ره یبه ت «نالی»
ٺه للا ٺه للا، چ حوزووریکه که (ٺه سلا) نییه باس

((

سابوونى كەففى پىيە كەفى زارى چاپلووس
خاسىيەتى رەققى ھەيە نەرمى زوبانى لووس
ئەى دل! خەراجى حاسلى زولمانى بەحر و بەر
مىراتى ئىعتىبارە لە فورزەندى فەيلەقووس
بونىانى كىير و سەر كەشىيە تاقتى كىسرەويى
دانانى زولم و روورشيە تەختى ئابنووس
بنوارە بوونى ئەووەلت و چوونى ئاخرت:
ھاتى چ رووت و قووت و، ھەلتى چ لووس و پووس
گەر فەرپ و تاج و زىنەت و شەوكت وەفای دەبوو
بى دەردى سەر دەمانەوہ بۆ تاوس و خەرووس
گەر ئاب و تابى جەننەتى و دۆزەخىت دەوى
بنوارە نىو چەوانى بەشووش و برۆى عەبووس
بۆ مەشقى عىشقى زولفى نىگار و نىگارشى
«نالى» لە خامەدا بووہ تە شاھى تورپەنووس

((

مووی سپی کردم به شوشتن ئاوی عهینی شۆره شهت
شۆره شهت یه عنی که تییدا خود به خود قه ل بوو به بهت
هه لگرا، وه ک مؤمی کافووری به شهودا، موو به موو
دا سیاھی روو بخوینم نوقته نوقته، خهت به خهت
من ده لیم شهو بوو به رۆژ، نه فسم ده لی رۆژ بوو به شهو
ئه و موسیبه، چونکه چاوی پی سپی بوو، من غه لهت
ره غه نی دیدهم رژایه سه ر کیتابی خه تتی خۆم
چاو له ئیشی ئه و سپی، نووریش به سه ر ئه ودا سه قهت
سه رد و گه رمی ئاهه که م سه وزه ی گیای کردم به پووش
پایزی روو، بوو به بوردی سوور و زه ردی موخته لهت
وه جهه که م ئیسمی به یاز، ئه م ما وه ره ق زه رد و سیاه
با موخته تهت بی به کافووری که شیده ی خو ش نه مهت
چونکه له وحی رووسییه ه ، رووزه ردی بی ته زینییه
خوینی چاوم جه دوه لی بی، قه تره کانیشی نوقهت
نه قشی دوو مووی، به دوو رووی، ده بیته ه عه بیی شه یب
ئاینه ی روو پاکییه، رووناکییه نوور و شه مهت
یا گه داییکه غه نی، یا پادشاهییکه فه قیر
له م دووه خالی نییه «نالی» له رووی هه ددی وه سهت

((

قوربان مەھالە پىڭكەۋە بن سەبر و ئىشتىياق
خارىچ لە نەسسى ئايەيە تەكلىفى (لايتاق)
مەعنایى نوور و زولف و نەشرى حەيات و مەوت -
بوو، روو زولف و روژى ويسال و شەوى فىراق
ئىزھارى ئىددىيەيى تەسەببۇر لە ۋەسلى تۆ
يا مەكرە، يا دەسسىسەيە، يا كىزبە، يا نىفاق
بۆ تۆ كە بىكر و تازە، ۋە كوو حۆرىي جەننەتى
قەيدى چىيە عەجووزەيى دونيا بدەم تەللىق
شىرىنىيى ۋ، لە تالىيى و ترشى عىتابى رووت
خالت لەسەر جەيىن بوۋە تە دانەيى سماق
سۆفى لە فەقر و فاقە، ۋە كوو فاقە، فاقى دا
تەسبىحى دام و دانەيە، رىشى دو فاقى فاق
ئەى مېھرى مېھرەبان ۋەرە سەر بامى بامىداد
دا مەھروۋان بىن بە ھىلالى شەوى مىحاق
«ئالى» كە سەدرى مەسنەدى تەمكىنى تەكيە بوو
بۆ تۆ بوۋە بە دەر بەدەرى كوۋچەۋو سوقاق

((

چييه گواره گوناھي، وا به نهستھق
به گوي ههلتاوهسيوه، سهر موعهاللهق؟!
دهخيلت بم نهخيلي يا روتابي
وهها شيرين و، سينه نهرم و، دل رهق
سهراپاي گرتووي زولف، بويه بوويي -
موقهبيهد، ههم موخهلهخل، ههم موتهووھق
له پيت ئالاهه ههلقهي ماري گيسووت
عهجايبه ب حهبي بي جان قهيدي موتهلق
كه ليئل و سوور و كول بوو چاوي تيزت
ئوهنده پيي دهريزي خويني ناحهق
شوكر «نالي» سهری خهسمت وه كو گو
به خواريي، نهك به ياريي، كهوته بهر شهق

((

ئەى شوۆخى بىي نىياز و گران ناز و غەمزە سووک
تيرى موژەت نىشانەيى دال کون دەکا بە نووک
کوشتەى نىگاھى دىدەتە، گەر مەست، ئەگەر خەراب
بەستەى کەمەندى زولڤتە، گەر شىخ، ئەگەر سولووک
نەقدى دلىي کە راييجى سەودايى تۆ نەبي
مەغشوووش و کەم عەيارەوو هەم قەلب و هەم چرووک
سوۆفى! وەرە ئەسەيرى زوھوورائى باغ و راغ
لايىي هەموو شکۆفەوو، لايىي هەموو گوووک
دەستى چنارى رووت و، سەرى شاخ و، لىوى گول
رازانەو بە خەلعتى دىباوو و بەرگ و نووک
دەس بەندىانە دىن و دەچن سەرو و نارهوون
ساحىب کولاه و سايەوو بەرگن وە کوو مولووک
کانى دەزىن بە ئاو و، درەخت ئاوسن بە با
شايى بەھارە، بولبولە داماد و غونچە بووک
وەک چاوى وشکە سوۆفيە کانى لە دار و بەرد -
دەردىن بە سەد تەرەننوم و گريان و نووکەنووک

راییل و تار و، پۆیی کولووی به فره، ئابشار
با - بایدهدات و ماسی پیدای دی وه ک مه کووک
شه بنم که نه زم و نه سره له ئه وراقی غونچه دا
گۆیا بووه به زار و زوبان و ددان و پووک
«نالی» عه جه ب به قووه تی حیکمه ت ئه دا ده کا
مه عنایی زۆر و گه و ره به له فزی که م و بچووک

((

به هاوین جهسته خهستهی دهردی گهرمام
به زستان دل شکستهی بهردی سهرممام
له هیلانهی زهمیندا وهک شتور مورغ
منی قودس ئاشیان بی بال و په مام
له قوربی (قاب قوسین)ی دو ئه برۆت
منی (ادنی) چ دوور و دهر به دهر مام!
به لا گهردانی بالات بم ئه گهر چووم
فیدای هیندووویی خالت بم ئه گهر مام
نه فهس ههروا له ریدا دیت و نایی
له سهیر و مهیری ئه سبابی سه فهر مام
دهمیکه وا له سهیر پییهک ده سووتیم
له شهوقی تۆ به میسلی مؤم و، ههر مام
وه ره قورابان! به جان ههردوو برا بین
که تۆ بی مادهر و من بی پوده مام
له (دار العلم)ی ته حسیلی مه عاریف
وه کوو «نالی» جه هوول و بی خه بهر مام

ئەى تازە جەوان! پىرم و ئوفتادەو كەوتووم
تا ماوہ جەياتم
دەستى بدەرە دەستى شكستەم، كە بەسەر چووم
قوربانى وەفاتم
تۆ يووسفى نەو حوسنى لەسەر ميسرى جىنانى
من پىرم و فانى
لەم كۆلبەيى ئەحزانە نە زىندووم و نە مردووم
هەروا بە تەماتم
فەرقىكى نە كرد نەفسى نەفيسم بە عىنايەت
وہ حشى لە ويلايەت
لەم گۆشەيى ويړانەيە هەر مامەوہ وەك بووم
وہ يشوومى ولاتم
ئەى قوبەيى تەيبە كە دەليى حوققەيى تيبى
مەئوايى جەبيى
مسكىنم و بۆ و خاكى عەترناكە كە هاتووم
بەو بۆنەوہ هاتم
هەر چەندە كە من عەبدم و رووزەردم و عاسيم
مەتموولە خەلاسيم

قوربانى بىلالم كه هىلالانه ههلاتووم
هه ر عهفوه خهلاتم
موددېكه كه هه م گهردشى دهورانى سوپيهرم
موغبه ر بووه ميهرم
ئاوينه يى دل شاهيده هه رچهنده سييهه رووم
ميرئاتي جهلاتم
ئهى مهسجيد و ميحرايگههت قيبله يى حاجات
بو ئههلى موناجات!
مه حجوبى ههوام و، ئه مه ته مه شهه دى مه علووم
بو راهى نه جاتم
ئهى مه تلّعه يى ئه نوارى هه موو قاسى يو دانى
شه مسى سه مه دانى
وه ك زه رپه يى بييجيلوه نه مه وجود و نه مه عدووم
جويايى به راتم
له م خاكى ده رى ره حمه تى بى زه حمه ته، «نالى»
فيرده وسه مه ئالى
حاشا كه له ميّدا بيمه سائىلى مه حرووم
هه رچهند له عوساتم

((

ھەنایى كەردوۋە پەنجەھى بە خويىناۋى دلى زارم
ئەمە رەنگە شەھادەت بى كە كوشتەھى دەستى دلدەرم
گوتەم: ئايا بە زارى خۆت دەپرسى ھالى زارى من؟
برۆى ھىنايە يەك، ۋەك شىكلى (لا) يەئنى كە بى زارم
عەجەب ئەستېرە شەۋ ھەلدى لە تاۋى خوسرەۋى خاۋەر
بە روۋى تۆم دىدە ھەلنايى شەۋ و رۆژ، ئەرچى بىدارم
تەبىبى من دەبى دەخلى ھەبى، ساحب ئىشارەت بى
مەگەر چاۋت بزانى من لەبەر چى مەست و بىمارم!
بە سەرۋم وت كە راستە سەر كەش و بەرزى، كەچى لەرزى
كە فەرقىشەم بىگاتە ئاسمان بەندەھى قەدى يارم!
لە شىرىنى ئەتۆ، ئەى خوسرەۋى تەختى زەمىن، رەنگە
بىگاتە ئاسمانى بىستوون فەرھادى ھاۋارم
برۆت بالى ھوما سايەھى سەرى سولتانى ھوسنت بوو
خەتت ھات و وتى: من ناسىخى توغرايى خونكارم
سەراپا ھەرۋە كوۋ ھەلقەھى زرى پەروپزەبى خويىنم
بە يەك يەك تىرى موژگانى زرى دۆزت برىندەرم
ھەمايىل كە دەمى تىغت، لە ھەلقەھى گەردنى «نالى»
مەگەر تىراۋ بىم بەۋ رەنگە، تىنوۋى ساعىدى يارم

((

دهورانييه، وهك هيئه كي سهودا، سهري گيژم
بوئه به دهقيقي مهسهله هه رچي دهبيژم
هه ر په رچهم و پيشانييه فيكري شهو و رۆژم
هه ر گه ردهن و زولفه ئه مهلي دوور و دريژم
بي ديهوو ديداري، هه موو خوينه گرينم
يه عني گول و نه رگس كه نه بي، لاله ده نيژم
رهنگ و ئه سهري شوڤشي له علي نمه كينه
ئهم ئه شكه كه بهم سووري و سوپرييه ده ريژم
بي نييه تي ته قبيلي ده مت عاتيله رۆژووم
بي هه زه تي ميحرايي برۆت باتيله نوژم
«نالي» وه كو لاله كه شه هيدى غه م و داغه
له م باغه بفرموو كه ئه ويش ليڤه ده نيژم

«

عومرىكە بە مىزانى ئەدەب توحفە فرۆشم
زۆرم وت و كەس تىيى نەگەيى، ئىستە خەمۆشم
لەو گەردەن و عىقدە كە پرە گەردەن و گوشت
بەو پىيە كەنارم كە پرە دامەن و كۆشم
وەك تورپرەيى پىچىدەيى تۆ ساغ و شكستەم
وەك نەرگسى نادىدەيى تۆ خۆش و نەخۆشم
سەر خۆشى شەرابى دەمى تۆ بووم و، ئەمىستاش
قوربان، سەرى تۆ خۆش، كە نەماوە سەرى خۆشم
شىخىيى و، سەراپا دەلەك و رىئوى دەپۆشى
«نالى»م و بە رووتى لە ھەموو دىدە دەپۆشم

((

شەو ھات و ئەمن مەستی خەياللاتى كەسىكم
مەشغۇولى نەفەس گرتنى موشكىن نەفەسىكم
لەم حوجرە، لەبەر پەنجەرە كەوتووم و دەخوینم
بى عەينى دەلىپى بولبولى گۆشەى قەفەسىكم
ھەم وارىسى فەرھادىم و ھەم نائىبى مەجنوون
وا تىمەگە، قوربان، كە گەدا، بولھەوھەسىكم
گەردەن كەچى تۆم بى كەشش و رست و قەلادە
وا زەن مەبە ناعارف و ھەرزە مەرەسىكم
وھىلاھى كىلاوى سەرى من چەرخى دەمالى
بىوايە بە دامانت ئەگەر دەست رەسىكم
باوەر مە كە رۆح سەختى غەمى فېرقەتى تۆ بىم
بۆ ھاتنى تۆ باقىيە نىوہ نەفەسىكم
ھەر لەحزە دەلىپم من سەگى دەرگام و، رەقىبش
دېتە سەر و چاوم كە منىش سەگ مەگەسىكم
گرتوويە سەگت چاكىم و لای تۆمەوہ دىنى
يەعنى وەرە «نالى» كە منىش دادرەسىكم!

((

ماچى دەمەكەى دامى كە دامى سەر و مالم
بنوارە چ سەيپادە، چ جەللادە بە حالم!
عاشق - دەلى - نابى كە بدا خۆى لە داوم
زولغم كە ھەموو داو، ھەموو دانەيە خالم
بۆ تۆزى رەھت ديدە سەقاوو موژە جارووب
ترسام كە لە پيىت چيىت دەمى چيىت بمالم
بارى غەمى جان ئەبروووتى تير و كەمان كرد
يەئنى قەدەكەى ئەلفى منە ئيىستە كە دالم
دەستم مەخە سەر، تا قەدەمم سووتوو، چاوم!
ياخۆ بە شيفا ھاتووى؟ چەندىكە ئەنالم
رەنگينە بە خويناوى دەروونى، دلى «نالى»
بنوارە دەلى خۆ خەنەيە پەنجەيى ئالم

((

لايقي مەخزەنى تەبەھە ھەمو كەنزى غەزەلم
قابىلى زەربى رەواجە زەر و زىوى مەسەلم
سايەيى پاىە ۋە كوۋو بالى ھوما و بازى سپىم
نە ۋە كو بوومى قەدەم شووم و، نە ھەمپەنگى قەلم
كە ۋە كەبەي تەلەتە شاھانەيى تۆم بورھانە:
كە لەسەر موددەئى، سولتانى موبىنە جەدەلم
رۆژ سەرى كولمتە رووناكى نوورى بەسەرم
شە ۋە خەمى زولفتە تاريكى توولى ئەمەلم
ھەرەكاتم سەكانات و، سەكاناتم ھەرەكات
چوستە، سستى، قەويىە زىعف و، سەريە كەسەلم
بېش و كەم بى شكەم و حىرس، ۋە كوۋو تىفلى رەزىع
زاويىە بېشكەم و، بى شكەم و بى حىيەلم
خوانى زى شانى جىھان ھەنگى خۇشاھەنگە، ۋەلى
مېشى دەم نۆشم و، دوم نېشم و، ۋە كسى ۋەسەلم
عاجىزى شوكرى تەمامى نىعەمم سەر تا پا
كە نەپىش بەلم و، نە كۆسە و، نە كەل و گۆچ و شەلم
«ئالى» ى و سىنەيى بى كىنەيى چاكەم، ئەمما
چاكى دامەن تەرم و، وشكە سەرابى ۋەمەلم

((

عهه زيزم، رۇحى شيرينم، دو چاوم!
دهواى زامى دل و جهرگى براوم
ئهتوشا، من گه دا دادم بپرسه
له زولمى چاوى بيمارت كوژاوم
ئهگهر نه يديه يته دهس خؤم قاتىلى خؤم
له رۇژى ئاخيره تدا بى پيناوم
دهسا لاده سهرى زولفت له سهر رووت
كه رووتى رووتم و مايل به تاوم
له باتى خوينى خؤم رازيم به ماچى
دهسا بيده هه تا زيندووم و ماوم
ئهوا نيشانه بى مهرگم عه يانه
كه من غه رقى خهم و خوين و زوخاوم
مه كه ن مه نعم له شيوهن ئه ي ره فيقان
كه مه حزوون و غه مين و دل شكاوم
له زينى خؤم ئوميدم قه تعه «نالى»!
كه سووتاهه هه موو جهرگ و هه ناوم

((

گەر دەپرسی من له بهر چی کهم دهخۆم
من به برسی قهت مهزانه، غهه دهخۆم
ئاوی سوپیری چاو و باری تالی لپو
سوپیر و تالی دههدهم و ژهمژهم دهخۆم
تا سهری زولفت لهسهه روو ههلقه دا
من وهکوو ماری سهه ئاگر خهه دهخۆم
ئاوی کهوسهه نووشی سوپی بی که من
ئاوی ئینسان، یهعنی ماچی دهه دهخۆم
شهرههتی خهوف و رهجای ئهغیار و یار
ترش و شیرین ههه دهچیژم، ههه دهخۆم
من له تهوری عالهه و دهوری فهلهک
زهربی لازیب، زهخمی بی مههههه دهخۆم
تالی بییار و دیار و تار و مار
ههلقهه می چی؟ ئهرقهه می چی؟ سهه دهخۆم!
نهوعه ئینسانن ههیه غهه قووتیهه
من غهه می خۆم و غهه می عالهه دهخۆم
غهه دهلی «تالی» که غهه خواریم نهکا
ناعیلاجم من بهنی ئادهه دهخۆم

((

وهى كه رووزهردى مهدينه و رووسياهى مهككه خۆم!
دهركراو و دهربهدهر، يا ره ب دهخيلى عهفوى تۆم
دهفتهرى ئهعمالى من، بى قهتره يىكى رهحمهتت
كهى به سه د زهمزمه سياهى نوقته يىكى لى دهشۆم!
كهعبه ئيشراقى وهكوو خورشيد، من چاوم زهعيف
ليم بووه روۆشن كه بوعدى قوربه، قوربى بوعدى بۆم!
بۆ جيوارى حهق له ههر جى سيدقى نيبهت كافيه
من له (بيت الله) ئينشه لئا (بارن الله) دهپۆم
ليم حهرامه دانوو ئاوى حهماماتى حهره
من كه بازى ديدى بازم نهك شهوارهى دهسته مۆم
تا به كهى وهك راوييه و، وهك سانيبهى سى پهل شكاو
بى تهواف و سهعى و عهره ههر بخهوم و، ههر بخۆم!
من لهوانهم چى كهوا ئههلى وهسيله و مهسهلهن
عاميل و ناچار و مهزوور ئه بلين ههر بينه بۆم!
خهوفى من لي ره له بهر زۆرى گوناوه يهك به سه د
گهرچى عاسى و موزنيم ئه ممو موقيرر و بى درۆم

شادمانى بى وهفايه، يارى تىرى و مهستىيه
يارى تهنگانهم غه مه با هر غه مى خوم، خوم بخوم
لامه ده «نالى» له ئه نبارى جىرايه ي سالحان
گهرچى بيه خوشه چىنى دانه يى خه رمانى روم

((

دل ده لئى سه يري چه مهن خو شه، جه و ابى نادم
مودده تي كه له قه فه سد ايه، عه ز ابى نادم
مه جليسيكي چه مهن و بولبول و به زمى گول و مول
به دوسه د مه دره سه وو دهرس و كيتابى نادم
گوتم: ئه ي ماه، دلى من به دلى خو ت بكره
گوتى: من به ردى به قيمه ت به كه بابى نادم
گوشه گيرم له برؤت و، موته وه ححيش له موژه ت
رؤحى شيرينم ئه بهر شير و قولابى نادم
ته له بى سينه يى چاكم مه كه به و چاوانه
سينه كه م چاكه به ئينسانى خه رابى نادم
«ناليا» ئه م غه زه له ت تازه به تازه و تووه
به دوسه د (مه سنه وى) ي و (لوببى لوباب) ي نادم

((

(فاتیحه) تهسخیره شاری دل به تابووری ئەلەم
موددەتییکی زۆره پاتهخته لهبۆ خاقانی غەم
حوکمی قانونی سەفا رۆیی لە رەومی روومەدا
تا هوویدا بوو لە رۆما گەردی ئاشووبی عەجەم
لەزەتی دنیا کە هیچ و پووچە لای ئەهلی ئەدەب
ئەووەل و ئاغازی جەور و دەردە، ئەنجامی ستم
تۆزی ئایینە سکنەندر وا بەدەم باو، وەلی
گەردی دامانی غەریبانە بلووری جامی جەم
بۆ دەکەیتە کلیفی رەسمی ئولفەت و یاریی لە من؟
کە بە سوحبەت ئاشنایە سالیکی رینگە عەدەم
من مەتاعم جاو، چاوم! باخەبەر بی موشتهری
تا غەزەل سەودا نەکا لای تاجری چیتی بەقەم
کە دەکا شەرح و بەیاناتی رومووزی دەردی دل
روورەشی هەرۆک دەوات و ،دوو زوبانی وەک قەلەم
«نالییا» بی هیممەتی تا کە بە دەست میحنەتتەو
فاتیحیی و رۆستەماسا، ساحیبی تیغ و عەلەم

《

كە تۆى قىبلە، دەمت سا بىنە، قوربان!
لەسەر قوبلە دلم مەشكىنە، قوربان
وەرە بنوارە دوو دەستى ھەنايم
ھەنايى چى؟ ھەموو خۆ خويىنە قوربان
شەقى كە، غىرى حوبى تۆى تىدا بى
بە دەستى خۆت دلم دەرىنە، قوربان
لە بۇ خەلقى خەلات بەخشانى ماچە
خەلاتى من ھەموو خۆ جوینە، قوربان
فونوورى چاوە كانت نانوینى
بە «نالى» فیتنە بەس بنوینە، قوربان

((

ره فيقان! من ئەوا رۆييم لەلاتان
لە مەزلومان بلأ چۆل بئ و لاتان
بلأ سا شار بە شار و دئ بە دئ بين
لە دەس ياران بکەين تەيي و لاتان
مەلئین کەلکی نەبوو، رۆيي، جەهەننەم
سەرم قەلغانە بو تيري قەزاتان
سەفەرمان چونکە ربي هات و نەهاتە
دوعامان بو بکەن، ئيوە و خوداتان
منم سەرکردەتان بو لەشکری غەم
دەترسم من پرۆم، بشکي سوپاتان
شکاری وەحشييان بەس دەستەمۆ کەن
نەوەک بەر بي شکاری خانەزاتان
ئەوهند ئەرجوو دەکا «نالی» کە جار جار
بکەن يادی موحیبي بي رياتان

((

له دو گمهی سوخمه دوینئی نوئیژی شیوان
به یانی دا سفیده ی باغی شیوان
له خهوفی تهلههتی رۆژ ههروه کوو شیت
به رووزهردیی ههلات و کهوته کیوان
دو چاوی من کهوا کهیلی سوروشکن
ده پیون ئاوی به حری خوئی به پیوان
مه کهن لۆمه ی په شیویی دل که ئه مشه و
په شیواوه له بهر په رچهم په شیوان
شهرابی له علی روممانی له «نالی»
حهرامه، بی مهزه ی ماچیکی لیوان

((

ئەھلى تەعدادى مەھاسىن نووسىيان
خال يەك و، زولفى دووان، ھەر دوو سىيان
كوفرى زولفە تار و، مارى ئەر قەمن
سفرى خالە، ھەلقەيى ھىندووسىيان
زولفى جەرپارې سەفاسەف خستە پېش
يەنى زەنگى لەشكرى قىرووسىيان
ئەم غەزالانە كە نەقشى دىدە من
تەن سپىن و چاۋ و خال و موو سىيان
ھاكىمانى مەھكەمە نامە سىيان
قەت نەماۋە غىرەت و ناموو سىيان
نەرم و زەرقى خەرقەيى سالووسىيان
شاھىدى زوورە زوبانى لووسىيان
چاۋە كەم! مەنوارە رەنگى زاھىرىيى
خۆ دەزانى (روو سپى) چەند روو سىيان
ناۋى مەخموران نەبەي «نالى»! لەنيو
ھەلقەيى واعىز، لەوېن جاسووسىيان!

((

ره قیب و موددهعی فیتنه و عیلاقهی چاوی جادووتن
له گۆشهی گۆشهوارهت ناییبی هارووت و مارووتن
نه باتاتی زهویی وهک مونزهویی هاتوونه دهر، یه عنی
هموو سه رخۆش و مهست و رۆژپه رست و عاشقی رووتن
وه ره نیو به زمی گولزاران و گول زاران، ته ماشاکه:
سه راسه ر پیکه نینی گول، له باله ب غونچه پشکووتن
چ قه سر و دائیره و تاقی، تیا تو تاقی ئافاقی،
نه ی و موتریب، مه ی و ساقی، گول و بولبول هموو جووتن
له شهوقی روویی شه مع و، زولفی دوود و، تورپه یی مه جمه ر
سو په ند و، عوود و، په روانه، بخوور و، غالبیه سووتن
حه ببیان همده می ئاهوو ده نۆشن راحی ره یحانی
ره قیبیان همده می ئاه و ده کیشن دوو که لی تووتن
که لی شیر و پوله نگ و باز و شاهینی شه هه نشاهی
وه کوو «نالی» به دل نیچیری راوی چاوی جادووتن

«

ئەم سەرسەرى بازانە كەوا ھەمسەرى بوومن
موشكىل، بگەنە ساعیدی شاهیكى وه كوو من
تا نەشئە نەچیزن لە لەبى كەوسەرى ساقى
بىچارە چوزانن كە ھەموو مەستى زەقوومن
رووناكىی روو شەوقە لە نىو زولمەتى موودا
وہ جھى ئەمەتە دل ھەمو پەروانەبى موومن
زولفم بە نەسەب سىلسىلەبى رىفەعت و شانە
من دەپخەمە بەر پى كە حەبەش زادەبى روومن
من سەروى رەوانى چەمەنى عالەمى بالام
«نالى» بە توفەبىلى، بوووتە ساپە لە دوو من

((

دووری له من خستهوه بی سبهبی یاری من
باری خودایه که تۆ، بگری سبهبکاری من
مهستی خه یالی ئه وه، له حزه ژمیری شه وه
دوژمنی خوینی خه وه، دیده بی بیداری من
دیده نیگه هبانی یار، تیپی سریشکم هه زار
نالهی دل نهی سه وار، ئاهه عه له مداری من
گریه به خوړ دیتته خو ار، هه روه کو عه ینی به هار
خۆش بووه ته ئابشار مه دمه عی سه رشاری من
دولبه ری عالی ده ماغ، هم قه ده می سه روی باغ
بیته نه زه ر گه ی قه راغ، دیده بی جۆباری من
حیکمه تی تۆ موله ه مه، هم قه ده مت مه رحه مه
موسته حه قی مه ره مه، سینه بی ئه فگاری من
شاهیدی عه دله و وه فا، مه عده نی سیدقه و سه فا
هاتووه ده رمان بکا، قه لبی بریندرای من
ئهی ته له فی گف تو گو، جامیعی کیزب و درۆ
واعیزیه ئیشی تۆ، عاشقیه کاری من
مه شره بی «نالی» گه لی بابیی و ترشه، به لی
موعته ریفه خو ی ده لی: چا نیبه ئه تواری من

((

خەندە و دەمی (مەحبووبە) کەوا زۆر نمە کین
بەس خۆشە ئەگەر خۆ، نمە کی زەخم و برینن
غیلمانە، گوتەم، خالی لە تیفەت کە لە سەر دا
ئەم قیبلە برۆیانە کە غار تگەری دینن
ئاهووی حەرەم قیبلەیی ئەبرۆن کە بە دیدە
ئەم شەھد لە بانە کە هەموو شاھیدی چینن
سیمین بە دەن و، سەر و قەد و، لەنجە تەزەرون
کافر نیگەه و، رەشک، لە بوتخانەیی چینن
دندان گوھەر و، لەب شە کەر و، پەنجە بلوورن
نازک بە دەن و، موو کە مەر و، سیم سیرینن
زولفانی سییەه ماری بە نازاری دللی زار
گاہی لە یەسارن بە جەفا، گەه لە یەمینن
موژگانی سییەه مەستی وە کوو چاوی (حەبیبە)
غارەت کە بکەن، دین و دەچن، رۆح پرفینن
«نالی» وەرە لادە لە خەدەنگی موژەیی یار
ئەو کافرە مەستانە، کە غارە تگەری دینن

ئەم تاقمە مومتازە كەوا خاسسەيى شاھن
 ئاشووبى دلى مەملەكەت و قەلبى سوپاھن
 سەف سەف كە دەوہستىن بە نەزەر خەتتى شواعن
 حەلقە كە دەبەستىن وەكو خەرمانەيى ماھن
 نەرگس نيگەھ و ساق سەمەن، كورتە بەنەفشەن
 موو سونبول و، روومەت گول و، ھەم لالە كولاهن
 گولزاري دەر و دەشتىن و غيلمانى بەھەشتىن
 ئاھوو سەف و، ئاتەش بە كەف و، تيز نيگاھن
 سەحرا بە تەجەللى دەكەنە وادىي ئەيمەن
 قامەت شەجەر و، مەزھەرى ئەلتافى ئيلاھن
 گەھ تاوس و، گەھ كەبكن و، گەھ بۆقەلەموونن
 گەھ ئاتەش و، گەھ شوعەلە، گەھى دوودى سىياھن
 لالەن بە بەدەن، ئەتلەسى ئەخزەر كە لەبەر كەن
 نەورەستە گولن، بەستە لەگەل دەستە گياھن
 تەنھايى سەمەن بەرگى بەنەوشە كە لەبەر كەن
 وەك نوورى دلى موئمىن و زولماتى گوناھن
 بۆ سەيرى خەراميدەنى ئەم سەرو قەدانە
 سوڧى لە تەلەبدان و، ھەموو ساليكى راھن

بۆ زولف و روخ و ئهبرووی چون زولفی سیاتان
عالم وه کو «نالی» هه مو با نالهوو ئاهن
«نالی» به خودا هه یفه ده په نجینی دلی خۆت
ئهم تا قمه مه خسوسه هه موو ساحیبی جاھن

((

خەتات فەرموو كە خۆشە چىن و ماچىن
كە ناچىن، لىرە خۆشە چىنى ماچىن
برۆت ھەر چىن و پەرچەم چىن لە سەر چىن
ئەمەندە چىنە، قوربان، پىم بلى چىن؟!
شكافىكە كلافەى نافی زولفت
دەپىژى مىسك و عەنبەر لىرە تا چىن
لەسەر بەرگى گولپىكى باغى حوسنت
ھەزار، گولچىنى بى بەرگ و نەواچىن
ئەتۆ مپھرىن و مەھروویان ستارەن
لە خزمەت شەوقى تۆدا شەوچرا چىن؟!
ھەموو زەرراتى مپھرى رووتە با قىن
خودامان بۆ بەقايە، لىرە لاچىن
بلى «نالى» بە ئەربابى وەفا: بىن
ھەموو موحتاجى خاك و بىل و پاچىن

((

به جان سهختی و دل بهردی، من و تو
بیعی نی ههروه کوو پۆلاوو بهردین
وه ره با ئاگریکی وهسلی خویمان
بخهینه قاوی عومری دوشمنی دین
ره قیب و موددهعی وه ک پووش و پووشوو -
بسووتینین، که وه ک بهرقین، له بهر قین
مه فهرموو دل وه کوو ئاوینه سافه
به لئ بهم ئایینه بۆی بووی به خودیین
وه ره تا عالمی قهلبت نیشان دهم:
که وا فه قری غینایه، مردنی ژین
تیدا ئوممید و بیم و گریه وو سۆز
به هار و پایز و زستان و هاوین
له گه ل مورغی چه مهن «نالی» ده نالی
که به عنی عاشق و ههم فهد و فهدین

((

وهك قهفەس ئەم حوجره كون تنيه، كهوا گرتووميه ناو
تار و پويي عهنگه بووته، زوره ليي كردوومه داو
دوودي سهرميچي گولهنگي لهتلهتي دهسرازه كوڤن
بان و ديواري به ميسلي لانكه ي ئەجزا شكاو
هەر له سهربان دار به داري رايه لي بژميره وهك
لا په راسووي بارگيريكي كه زيندوو بي به ناو
روژ و شهو خوڤ خوڤ لهباتي كا گه لاي پيدا دهكهن
وهك گه لاپيزاني پايز يه ك يه كي ده ژينه ناو
هەر له ئيستاوه وهها سه رماي تيدا سه رما ده بي
رهنگه ناوي لي بني چوار تاق ي سه رما تي خزاو
ئاسمان هه ورين ده بي، ئيمهش به غه مگيني ده لين
ئەي خودا چ بكه ين له ژير ئەم كاوله ي كهس تيا نه ماو
روژي هاويني وهها مسقاله زه رره ي پر ده بي
نيمه زه رپرېك سي به ري تيدا نييه غه يره ز هه تاو
فه سلي هاويني جه هه ننه م، فه سلي ئيستا ي زه مه ره ير
زه مه ره ير كه ي وا به ته ئسيره و، جه هه ننه م وا به تاو؟

نەيىرى ئەزەم وەھا تاوى دەدا وەك مەنجهنىق
بۇ دەوامى رۆژپەرستى جەمعى حەرباى دېتە ناو
دار و بەردى پەنجرەى وەك نەسجى بەيتى عەنكەبووت
مەنعى ھىچ ناكا حەتا مېشيش كە خۆى لېدا بە تاو
رۆژى تەرزە چەندە مېناى دلشكىنە و سەر شكېن!
رۆژى باران چەن شېرە و بېعېسمەتە و ئابروو تكاو!
رۆژى بەفر و با وەك ئاشە رۆژى باران قونفەيە
ساحېبى لازم كە بېبى سەول و كاسىكى شكاو
كاسە بۆيە لازمە تا ئاردەلۆكى دەربدا
سەولى بۆيە لازمە نەك جۆگەلە بېبا بە تاو
وہزەى ئاشى گەر نەبى، بۆچى دەبى پې ئاردەلۆك!
تەبەى قوففەى گەر نەبى، بۆچى دەنېشېتە سەراو!
كاسە و كەوچك، حەسىر و بەر لە ئاودا ھەر وەكوو
كېسەل و ماسى و جلە دېن و دەچن پېرژ و بلاو
رۆژ پېرە گويمان لە بەر ئەنھار و جۆگە و ھاژە ھاژ
شەو نېيە خەومان لە بەر قرژال و بۆ و ژاوە ژاو
ئەو دەلاقەى تى دەخا چشت و مەكى پېدا دەبا
من لەوى حەيران دەبم وەك مال براو و مال براو
حوجرەكە ئاوس بوو، وەعدەى خۆى بە ھارى بۆ بىزى
وہزەى حەملى كەوتە پايز نابەكام و ناتەواو
خۆ زگى نېشتۆتە ئەرزى و، توو مەزا ھېشتا وەكوو
نوتفەكەى ھەر ئاوبو، بەر باوېت لە بەر ھەور و ھەلاو
ئاسمان تەرزەى كە لېدا، بەردە بارانمان ئەكا

سوخته كانمان راده كهن، پالوو پساو و قوون دراو
رادەكهەن بۆ جانیبی دوكانی جهه پراح و ته بیب
چاک و دامەن هه لکراو و، سه ر شکاو و ته نگه تاو
لوتفی بانگوش بۆ کهوا له م حوجره دا زاناندمان
گه ر به نی ئاده م بخنکینین، سه راوه نه ک بناو
چونکه نه تکرد قور به سه ریا تا وه کوو ته سکین بیی
مه یده ره به ر پیله قه، تۆ خودا، بلا بگری به تاو!

((

ھەر چەندە كە عومرى خزر و جامى جەمت بوو
چونكە ئەمەلت زۆرە، چ عومرىكى كەمت بوو
ئەى جامىعى دونيا و قىامەت بە خەياللات
ئەو رۆژە كە مردى، نە ئەوت بوو و نە ئەمت بوو!
بىزارە لە تۆ ئىستە، ھەماغۆشى عەدووتە
دونيا، كە دوپىنى حەرەمى موحتەرەمت بوو!
دوپىنى چ بو دەتدا بە زوبان لافى كەرامەت؟!
ئەمپۆ نە دەمت بوو، نە دەمت بوو، نە دەمت بوو!
عومرت نەفەسىكى كە ھەموو عالمى دىنا
بمرە لە غەمىدا كە ھەموو سەرفى غەمت بوو
وەك شەلتە پەين گەه پېر و گەه خالى يە بەتنت
سەوم و ئەمەلت باعىسى نەفس و شكەمت بوو
«نالى» چى يە وا مىسلى جوعەل غەرقى شياكەى،
خۆ تۆ بە حىسابى وەكوو پەراوانە شەمت بوو!؟

((

تا فله ک دهوره ی نه دا سهد که و که بی ئاوا نه بوو
که و که بهی میهری موباره ک ته لعه تی په یدا نه بوو
تا نه گریا ئاسمان و، ته م ولاتی دانه گرت
گول چه مهن ئارا نه بوو، هم لیوی غونچه وا نه بوو
تا چه مهن پیرا له سهر، ئه سلی دره ختی لانه دا
فه رعی تازه، خوړپه م و بهرز و بولهند بالا نه بوو
تا (سوله یمانان) نه بوونه سهدری ته ختی ناخیره ت
(ئه حمه دی موختار) ی ئیمه شاهی ته خت ئارا نه بوو
قیسه بی په رده و کینایه ت خو شه: شاهی من که وا
عادیلی بوو قه ت عه دیلی ئه و له دنیا دا نه بوو
بو نشینگه ی مورغی رو حی ئه و که عالی فیتره ته
جیگه یی خو شتر له رهوزه ی (جنه الماوی) نه بوو
وه ک قیاسیکی که موسبه ت بی، نه تیجه ت بیته جی
حه مدو لیللا شه که عالی جا بو، خالی جا نه بوو
شاهی جه م جا «نالی» (تاریخ جم) ته ئریخیه
دا نه لپن له م عه سره دا ئه سکه نده ری جه م جا نه بوو

((

دل شیشه‌یی پر خوینی فیراقی، فەرەقی بوو
مه‌کسووری رقی بهو دلی وه‌ک به‌ردی رقی بوو
ئه‌و نه‌شه‌ که‌وا ساقی منی پی له‌ خودیی سهند
نه‌ک نه‌وعه‌ رقی بوو که له‌ قه‌تره‌ی عه‌ره‌قی بوو
خه‌نده‌ی نه‌فه‌سی تو بو وه‌کوو سو‌بح و نه‌سیم‌ی
یا گول ده‌می پشکووتن و، عه‌تری وه‌ره‌قی بوو
ره‌ققیتی تن و، ریق‌ه‌تی دل، رو‌قبه‌تی تا‌عت
مه‌خسووسی ره‌قیب، بو له‌ منی خه‌سته‌ رقی بوو
هیند مونته‌زیری تو بو هه‌تا چاوی سپی بوو
نه‌رگس، که له‌سه‌ر یه‌ک قه‌ده‌م و دیده‌ چه‌قیبوو
تا پی نه‌که‌نی گول به‌ ده‌می بادی سه‌باوه
نه‌مگوت: که شه‌وی بولبولی بیچاره‌ حه‌قی بوو
«نالی» له‌ هه‌وا که‌وته‌ سه‌ما، بوو به‌ شه‌ناوهر
به‌و وشکه‌ مه‌له‌ بیمی هیلاکی غه‌ره‌قی بوو

((

دەروونم پۈر كەباب و دەردە بى تۆ
دلم گەرمە و ھەناسەم سەردە بى تۆ
خەرىكى شەش دەرى ھات و نەھاتم
خەلاسىم قەت نىيە لەم نەردە بى تۆ
لىياسم ماتەمە، شىنە، لە شىندام
سوروشكم سوورە، رەنگم زەردە بى تۆ
عەزىزم! دل رەقە و، خۆم فەرد و تەنھام
دەترسم بىمكوژى ئەم دەردە بى تۆ
بە بى دیدارى تۆ خۆ لالە «نالى»
عەجەب ھەستاوہ ئەم چەن فەردە بى تۆ

«

نەمردم من ئەگەر ئەمجارە بى تۆ
نەچم، شەرت بى، ھەتا ئەم خوارە بى تۆ
دەروونم خالییە، ۋەك نەى دەنالى
ھەۋارىكى چ پر ھاۋارە بى تۆ
بىنايىم كۆپرە، ھەلنايى بە رووى كەس
موژەم يەك يەك دەلئى بزمارە بى تۆ
ھەموو ئەغزايى نالينم دەنالى
سەراپام مىسلى مۆسيقارە بى تۆ
قەسەم بەو شەربەتى دىدارى پاكەت
شەرابم عەينى ژەھرى مارە بى تۆ
لەكن تۆ خار و خەس گولزارە بى من
لەكن من خەرمەنى گول خارە بى تۆ
لەكن من با و جوودى ناس و ئەجناس
كەسى تىدا نييە ئەم شارە بى تۆ
ھەتا تۆم ئاشنا بووى، ئاشنام بوون
ئەمپىستا موو بە مووم ئەغيارە بى تۆ
ھەموو رۆژى لەتاو ھىجرانى ئەمسال
تەمەنناى مردنى پىرارە بى تۆ
لە ھەسرەت سەروى قەددت چاوى (نالى)
دو جۆگە، بەلكو دوو رووبارە بى تۆ

«

زولفت كه له سەر روو به خەم و تابشه ئەمڕۆ
دوودی سییه هی عووده له سەر عاریزی پشکۆ
دەستم که به سەد وه عده له سەد جیگه شکاوه
جەبری نییه ئەم کەسره هەتا نە یخه یه ئەستۆ
خالت چیه؟ دانە ی گەنمی جەننە تی رووتە
چاوت چیه؟ فیتنە ی حەرە می قیبلە یی ئەبرۆ
شەو بۆ یی سەری سونبولی زولفت له سەری دام
ئێستەش سەرە کەم مەستە لە بەر نە شئە یی شەوبۆ!
نە مبیستوو هەر گیز له دەمت بێنی وه فایئ
هەر چە نده سەر اپا گوئی، ئەمما گوئی هیرو
قوربان وەرە تا ئەم غەزە له تازە لە بەر کەین
عیزز و شەرە فی «نالی» به تە شریفی قەدی تۆ

«

شەۋى يەلدایە، يا دەيجوورە ئەمشەو
كە دیدەم دوور لە تۆ بێ نوورە ئەمشەو؟!
دڵم وەك حاكمی مەعزوولە، قوربان
خەلاتی وەسلێ تۆی مەنزوورە ئەمشەو
دلیش مايل بە دیدەى تۆیە، بۆیە
لە من وەحشى و رەمیدە و دوورە ئەمشەو
كە تۆی شای كەچ كولاھى دیدە مەستان
چ باكم قەیسەر و فەغفوورە ئەمشەو؟!
لە خەو ھەلساوە، يا ئالۆزە چاوت؟
ھەمیشە واپە، يا مەخموورە، ئەمشەو؟
سوروشكم نەقشى چاوی تۆ دە كیشی
جیگەم سەر دارەكەى (مەنسور) ئەمشەو
موسولمانان دە پرسن حالى «نالى»
لە كونجى بى كەسى مەھجوورە ئەمشەو

((

ساقى! به مەيى كۆنە لەسەر عادەتى نەو بە
بشكىنە بە يەك نەوبە دوسەد ماتەمى تەوبە
ساقى قەدەحى گەردشى گەردوون دەشكىنى
بارىي، كە دە بى موعتەقىدى گەردشى ئەو بە
ئەى نەفسى مورائى چ گران بارى، تە كاليف -
بۆ خەلقى دە كىشى... دە هەرۆ ريش و جەدەو بە
بوغزت لە زەعيفان چىيە قوربان، وە كو قەسساب -
بەو خەزز و بەزى ريشو تە، ئەى هيزە! قەلەو بە
ئەسپى نەفەست دىت و دەچى، گەرمە عەنانى
ئەى مەستى رىازەت هەلە! هوشيارى جەلەو بە
وەك ماە و ستارەت كە ببى مەيلى هەلەن
سەر كرده بى رۆژ، رەهەرەوى شەو، رەهزەنى خەو بە
«نالى» مەبە عاجز، كە ئەمە دەورە نە جەورە
ساقى كەرەمى يەك بە يەكە و نەوبە بە نەوبە

((

دهستم له گه رده نى خۆت ههلمه گره ئهى (حهبيبه)
وه بزانه خوڤنى خۆمه، يا ميننه تى ره قيبه
سه ر به رده بازى رڤته، تن تهخته به ندى جڤته
دل مه يلى خاكي پڤته، رۆح مالى خۆته، بيه
تۆ نهو شگوفته وه ردى، من مايلم به زه ردى
تۆ هه مسه رت نه سيمه، من هه مده مم له هيبه
شاهيڤنى ديده بازه، مه ستي شه رابى نازه
دلدار و دلنه وازه، دل كڤش و دل فريبه
ئهو تيفله خورد ساله، هه ر چه نده وه ك غه زاله
ئه م ما كه هاته نه خچير، شير سه وله تى مه هيبه
دل پهى ده كا نيگا هى سه همى موژهى سيباهى
ره مزى هه موو به لايه، غه مزهى هه موو موسيبه
ئهى چاوى پر نه دامهت، دل پر غه م و غه رامهت
بگريى، كه وشكه سوڤى له م فه يزه بى نه سيبه
ئهى خه لوه تى مورائى، بى رهنگى خود نومائى
رهنگ زه ردى عاشقى به، نه ك زه ردروو و شهقى به
«نالى» له بى (حهبيبه) هه م تيب و هه م ته بيه
خولاسه بى له بيه، فه رمانبه رى له بى به

((

خالى بەينى چاۋ و ئەبرۆت ئىنتىخابى كاتىبە
يەنى نوقتەى فەرقى ئىبنو موقلە وىبنو حاجىبە
عەيب و لەعبى خەلقى كرد تا يارى خستە داۋى خۇى
خەسمە كەى من كەلبى ئاھوو گىرە، خىرسى لاعيىبە
لەشكرى خەتتى شكستە و، تىپى زولفى تار و مار
پادشاھى حوسنى عالەم گىرى ھىشتا غالىبە
حازرى ئەمر و خىتابە دل، ئەگەرچى مەنھىيە
راجىعى تۆيە زەمىرى من، ئەگەرچى غائىبە
«نالى» ئىستە تاجى شاھى و تەختى خاقانى ھەيە
شەوكەت ئارا، موحتەشەم دىوانە، فىكرەت سائىبە

((

دَرُونُقِی لِق دَارِ اِل (شَارَزُورِ) وَ بَرْدَقِ هَق
كَفَرْمِيسْكَ كَرَمِ اِلِی اَوْق سَرْدَقِ هَق
تَرِی وَرْدَه قُوتَا وَ جُوتِی وَ سَابِقَا
فِیاقُوتِی قِ مَقِن جُوتِ هَق یَم فَرْدَقِ هَق
تَرِی عَیْنَه اِلْبَدَانِ قِ مَقِن (خَاك خَوْلِ قِ) ه
تَرِی مَنْدَلِ الْاَوْرَاقِ مَقِن تُوزُ كَرْدَقِ هَق
تَرِی دَشْتَه بَقِ الْوَرْدِ قِ كَانَتْ بَهْشْتَه
یَم الْوَرْدِ قِ بَارَانِ عَلِی خَاك بَرْدَقِ هَق
شَوَانِی (سَلِیْمَانِی)، لَبَای (پِیْر مَلُورِ) كِی
كَقِ وَانِی (قِرَه دَاغِ) هَوَای (دَارِ زَرْدِ قِ)
كَانَ كَنَارَ اِرْقِ هَقِ اسْمَانَه
لِبِقِ رَزْقِی دُورِی لِقِ سَبِزِ قِی قِ عَرْدَقِ هَق
اِمَا (سَر چِنَارِ)، عَیْنِی قِ جَارِیَه لَه
اِمَا (تَائِجَرِو) قَدْ لَارَ مَجْنُونَ هَرْدَقِ هَق
قَبَاغَاتُه دَاغَاتُ جَرَّگِ الشَّقَائِقِ قِ
فَوَادِرْدَتِی قِ مَقِن خَارِ خَارِی قِ لِقِ وَرْدَقِ هَق
وَ كَقِ مِ نَالِ «نَالِی قِ» مَن شَفَا سَاقِقِ یَانِقِ هَق
شَقِ فَا، هَلْ شَفَا مَن نَالِ «نَالِی قِ» بَقِ دَرْدَقِ هَق

((

له دلدا ئاتەشى عىشقت بلىسەى مىسلى تەندوورە
شەتى ئەشكەم نەبى مانىع، دەسووتىم دەبمە كۆى نوورە
بە نارى عىشق و ئاوى دل، جەسەد وەك حەزرەتى مووسا
تەرىقى: بەحرى فیرعەون و، رەفىقى: ئاتەشى توورە
دەچى بۆ لای رەقىب، خۆشە، وەلى ئەو داغە كوشتوومى
له كن ئەو چەندە مەجبوورە، له لای من چەندە مەغرووہ
پەيامت ھات و پەيكت رۆى، خەيالەم نارد و نەيگەيى
رەسوولەم كەوتە رى، گرتى، ھيناي وەك ئاگرە سوورە
كە دىتم شەكللى سەد رەنگى، گوتەم: بابايى عەبيارە
كە بىستەم لەفزی بى دەنگى، گوتەم: شەپوورى شاپوورە
گوتەم: راستى سەبا ھەلسە! گوتى: مەشرەب موخالیفيە
گوتەم: نارى، گوتى: بايە، گوتەم: ئەوجى، گوتى: دوورە
گوتەم: قوربانى تۆ من بەم، گوتى: قوربانى تۆ سەگ بى
گوتەم: شىشەى دلەم ناتوى؟ گوتى: بۆ چىمە؟ مەكسوورە
خەراباتى دلى «نالى» مەفەرموو: خالىيە، نايەم!
بە مەرگى تۆ قەسەم، چاوم! بە زىكرت بەيتى مەعموورە..

((

وہسفی روخساری لہ فیکری بہنی ئادہم بہدہرہ
ئیبتیدای مہدحی دەمی وەک خەبەری بی ئەسەرہ
نەو نیہالی قەدی تۆ عەرعرہ، دلخواہی منہ
راستە دلدارە، وەلئ حەیفە کەوا بی ئەمەرہ!
قامەتی سەرۆی، ئەگەر بی بەرہ بۆچ نارەوونہ؟!
تۆ بلئ زولفی ئەگەر دووکەلە، بۆچ ناری بەرہ؟!
زولف ئەگەر دووکەلە، دووکەل بەری گولناری نییە!
سەرۆہ گەر قامەتی، کە ی سەرۆی رەوان بارەوەرہ؟!
بە حەقی جەرپی ھەیاسە ی زەر و کاکۆلی سەری
دلی گوم گەشتەیی من کوشتەیی پشت و کەمەرہ
بی ئەگەر بیتە دەرت، دەیدە یە بەر شەق وە کوو گۆ
نییە زاتیشی نہیی دل، چ بکا، قور بە سەرہ
لە دەمی نالەیی زارم، دلی پر زەمزەمە کەم،
وہلۆہلە ی حەلق و گەرۆوی «نالی» لە گەردوون بەدەرہ

((

ئەى ساكىنى رىازى مەدىنەى مونەووەره
لوتقى بكه، بفرموو، مەدىنەى منە و، وەرە
عەرشى بەرىن كە دائىرەىه، رەوزە مەركەزە
فەرشى زەمىن بە عەرسەىى تەىبە موجهوهرە
تەىبە، كە يەعنى عەكسى بەقىعى ھەموو عەبىر
تەىبە، كە يەعنى ماىەىى ئەو مىشكى ئەزفەرە
تەىبە، كە يەعنى رۆژ و شەوى تىبى عالەمە
رۆژى كە وشكە، شەو تەرە، كافوور و عەنبەرە
لېوم، لە رۆژى رۆشنى كافوورى وشكى، وشك
چاوم، لە شەبنمى شەوى وەك عەنبەرى تەرە
تەىبە، كە يەعنى تەبىب و تاهىر بە رەوحى رۆح
فەرقى ئەلېن: گلى لە گۆل، ئاوى لە كەوسەرە
يەعنى گولواوى قودسە گلاوى رەفع ئەكا
ئەو خاكە چاكە پاكەو و ئەو ئاوە مەتھەرە
«نالى» كەوا سەگى سەگى ئەو مەرز و بۆمەىه
ئەمما سەگى موعەللەمى بى دەنگ و بى وەرە
فەرشى پەلاسه، دۆشەكى خاكە، سەرىنى بەرد
بى تووك و، رووت و قووت و، فەقىر و قەلەندەر

بى تووكى جىفە خواریى و گورگىن و بى و جوود
لەم ئا و خاكە زاھىر و باتىن موكدەدەرە

گەردەن كەچى قەلادەيى رىستى وەفاتە، دى
بۇ راوى بىنى ئەو دەر و دەشتە موعەتتەرە
دا كووچە كووچە خۇلى بە سەردا بكا بە چىنگ
لەو خاكە ئەفخەرە كە ھەموو تاج و ئەفسەرە
(كەھف الانام)ى ھىجرەتى ئەسحابى بى رو قوود!
بىكە بە خاكى خادىمى قىتمىرى ئەو دەرە
بەلكو لە فەرپرى تەيبە، كە تىبى پەيەمبەرە
ساكن بىي گەرۇلى ئەو كەلبە بى فەرە
پەيغامبەر و ھەبىبى خودا، (خائىم الرسل)
رەوزەى لە ئەرز و ساپە لە سەر چەرخى ئەخزەرە
قەت سىبەرى دەبى لە سەر ئەم ئەرزە فانىيە
ئەو تاقە نەخلى عەرشە كە تووبايى سىبەرە؟!
ئەو سىبەرە كە قوبەبى فىردەوسى باقىيە
ئەو سىبەرە كە خىوۋەتى سەحرايى مەحشەرە
ئەو سىبەرە كە عالەمى عولوومى لە نوورىيە
شەمس و نوجووم و ھەرچى لە واندا موقەررەرە

ئەو سىبەرە كە مەزھەرى حوبىي خودايىيە
كەنزى موتەلسەمى نەزەرى ھەي ئەكبەرە
جى بازى مەقدەمى شەوى قەدر و مەعارىجى
سەربانى عەرش و كورسىي و جوبرىلى شەھپەرە
دنياي چلۇن دەوى كە بە قەد ھىممەتى نە كرد
ئەم خەلەتە كە ئەتلەسى نۆ چەرخى ئەستەرە

تەشبیہی حوسنی فائیقی، ئاخەر، بە چی بکەم!
نووری سونووحی تەلەتەتی سەد لەوحی تەنوەرە
مەلومە چونکی جەمعی روسول موقتەبیس لەون
یووسف یەکی لەوانە کە سەر لەوحی دەفتەرە
گوتفاری نۆشی شاھیدی سەد شەھدی فائیکە
روخساری خۆشی (اظہر مقن) شەمسی ئەنوەرە
ئەو شاھی ماھی میسرە، ئەھالی لە رپی سوجوود
قورئان دەلی کە بەندە ئەمە و بەندە پەرورە
ئەو دی دەبا بە کەشمە کەش، ئەم دی دەبا بە لوتف
ئەو شاھی دلبرە، نە شەھەنشاهی دلدەرە
ئەفرا دی مورسەلین ھەموو یە ک رازە، ئام کەلام
لەم جیگەدا بزانی موقەددەم موقەدخەرە
شوبھەیی نییە کە شەمس و قەمەر سیبەری ئەون
نیسبەت بە ھەر دوو وەجھە وەکوو نوور و سیبەرە
بورھانە سوورەتی بەشەری چونکە نوورە، نوور
بۆ زیللە، ماسیوای بە دوو نیسبەت موعەبەرە
واقیف بە ھەرچی کەتمی خەیاپایی مازییە
عالیم بە ھەرچی دیت و دەبیت و موقەددەرە
ئەو رووی لە کەعبە، کەعبە بە رووی ئەو موشەررەفە
یەعنی جەبینی قیبلە و میحراب و مینبەرە

***

با بیئە سەر وەجاھەتی قەدری لە کن خودا
بۆ عاسیان لە مەغفیرەت و سەرفی مەغفیرە

ره‌حمه‌ت به‌ حوسنی سووره‌تی ئینسان زوهووری کرد
(خیر البشر) له‌قهب به‌ شه‌فاعه‌ت موبه‌ششه‌ره
موژده له‌ عاسیان که‌ ئه‌و ئیقباڵی ره‌حمه‌ته
ئیسمی ره‌حیم و‌ غه‌وس و‌ شه‌فیع و‌ موخه‌یه‌ره
***

ئه‌ی شه‌مسی مایه‌ په‌روه‌ر و‌ ئیکسیری قه‌لبی خاک!
بنواره‌ حاللی هالیکی ئه‌م خاکه‌ ئه‌حقه‌ره
حیفزت شه‌بان و، ئیمه‌ ره‌مه‌ و، ئه‌و له‌عینه‌ گورگ
ئه‌م نه‌فسه‌ گورگه‌ می‌شه‌ له‌ گه‌ل ئه‌و به‌د ئه‌خته‌ره
دائیم له‌ جه‌نب و‌ خوار و‌ که‌میندا به‌ روژ و‌ شه‌و
بۆ فرسه‌ته‌ له‌ ریگه‌یی ئیمانی ئه‌م مه‌ره‌
ئیمه‌ به‌قیعی غیره‌تی تۆمان چه‌زیره‌یه‌
ئه‌م نه‌فسه‌ گورگه‌ می‌شه‌ شه‌یاتینی عه‌سکه‌ره
خۆی کردوو‌ه به‌ گه‌وره‌وو قه‌رراالی مولکی ته‌ن
پشت و‌ وه‌زیری ئه‌و سه‌گه‌، ده‌ججالی ئه‌عه‌ره
قوربان! ده‌خیلی چه‌لقه‌یی شوبباکی ره‌وزه‌تم
سێ ئلتیجام هه‌یه‌، که‌ له‌گه‌ل ئه‌و دووه‌م شه‌ره‌
ئه‌وه‌و له‌ ئیلتیجام ئه‌وه‌ته‌ ئه‌ی غه‌یووری دین
حازر بیی له‌ که‌شمه‌که‌ش و‌ شووری غه‌رغه‌ره
گوچانی غیره‌ت له‌ مالمدا موعه‌وزه‌ بی
تا موژده‌ دی که‌ نووری به‌قینم موزه‌فقه‌ره
فائیز ده‌بی به‌ نووری نه‌جاتی چه‌بیبی حه‌ق
له‌و جیگه‌دا به‌ کویری ئه‌و خه‌سمه‌ ئه‌تبه‌ره

روو زەرد و وشک و خائیب و خاسیر بی عەدوو
واسیل بېم بە رەحمەتی بارانی، مەقبەرە
دوومینە ئیلتجام ئەمەتە ئەو دەمە ی دەبی
ئەلواحی ئەلحەدم بە زەنابیلی مەعتەرە
تەنگە ئەوا دەبی کە لە ئەو جیگە تەنگەدا
سائیل نە کیر و عاریف و مەعرووف و مونکەرە
ئیمدادی فەتحتی بابی زوبانم بە فەزلی تۆ
زوو بی، کە ئەووولین گوزەری پرد و مەعبەرە
سېمینە ئیلتجام دەلیم ئە ی غەوسی عاسیان
هاواری بگرە بەردەبی ئاشووبی مەحشەرە
ئەو رۆژی ئاخیرە ی کە چ رۆژی لە دوو نییە
روو ترش و قەمتەریر و عەبووس و غەزەنقەرە
ئەم فەرشە خاکییە دەتە کینن لە تۆز و گەرد
ئەم عەرشە نۆ سەحیفە یە دەیکەن بە یە ک پەرە
دەنگی فوغان و جۆش و خورۆشی جەمیعی خەلق
گۆی لیرە دەیییی، کە لەوی گۆی هەموو کەرە
رۆژی قیامەتی (فازا هم قیام) و، شەخس
قائیم چەقیو، کێلە، لەسەر خاکی مەحفەرە
ئایا قەد و قیافەیی خۆی بوو بە کێلی خۆی
یا ساقی عەبەهرە کە دو چاوی لەسەر سەرە!
دنیا بوو بە تاووو، سەحرا بە ژیلەمۆ
دنیا دەلین کە ئاگرە، ناری سەمەندەرە
دیوانی گەرمی باری خودایە، بە پایە عام

ئیسغایی خەلقە، ساعەتییکی عەرزی مەزەرە
لایەک (زەبانییە) لە سەر و کاری نارە، نار
(هَلْ مَقْنٌ مَزِيْقٌ) زوبانییە وەک ماری ئەژدەرە
لاییکی کەش لە جەننەت و ریزوان تەدارە کە
حۆری ئەوا بە مونتەزیری دینە مەنزەرە
ئەشخاسی خاسە (تَشَخَّلُ اِبْلَارُهُمْ) هەموو
(وا نَفْسِيْ ق) یانە هەریە کە بۆ خۆی موحەییەرە
زێر و زەبەر دەبن بە دو فیرقە، لە فیرقەتەین
واوەیل و ئیمتیازە کە کۆ بیئە کۆ بەرە
ئەکسەر کەسینە، تابیی بەرد و حەرارەتە
یەعنی وەقوودی نارە، بوخاری موسەییەرە
باقی کە رووی لە کەففەیی میزانە، یەکسەرە
هەرچەند سەرە موتاییی مיעیاری دوو سەرە
لەو کیشە کیشەدایە کەوا رەش سپی دەبێ
لەو کیشە کیشەدایە کەوا ئەحمەر ئەسفەرە
ئەعمالمان لە گەل هەموو ئەوزاعی حالمان
مەغشووش و جەمعی، حازرە، گەر خەیر، ئەگەر شەرە
مەخزوونی روقعە، حەبە بە حەبە، لە کەففەدا
خالیس دیارە، مس کە مسە، عەینی زەر زەرە
زەررێک لە چاوی بۆتەیی سەرپرافی کەففەدا
مەخفی نییە، دیارە، وەکو رۆژی نیمەرە
گریان هەموو رەشاو لەبەر ئاهی دوود رەنگ
موژگان بوو بە خامەوو، دیدە بە مەحەبەرە

میزماری شههسهواریی تۆیه که سهف سهف
کۆگایی حاسیلاتته بهیدایی بهیده ره
رۆژی جهزا رجا بکه بۆ «نالی»ی دهر به دهر
چون لهم جیهان گوناھی گهلی زۆر و ئه کسه ره

((

سەراپای گوارە زەردی ترس و لەرزە
دەلێی عاسی بوو لەو جیگە بەرزە!
سوروشکم ئاب و دانەى نارە، کى دى:
بە گەرمى داوهرى بەم تەرزە تەرزە!
ئەلەهى ئاسکى ناسک، بە باسک
شکاندەت گەردنى سەد شىرى شەرزە
ئەلەهى نازەنن ئاھوو، بە باھوو
دلى سەببىدى خۆت هینایە لەرزە!
دەفەرمووی: چاوەکەت زەنجیر کە «نالی»!
کە مۆتلەق چا نییە ئینسانی هەرزە

((

(حلقه در گوش) ی که فی رهنگینی تۆیه ئەم دەفه
با نه نالی، لیی مه ده (عَنْ لَطْمَقِ هَقْ كُفَّقِ الْكَفَه)!
نه ی، که ساحیب سپرپه، سه ر تا پا به ئەمری (کن) کونه
باتینی (قق ف قق ف علی ق سرّی)، به زاهیر قه ف قه فه
خۆشتره عوزری گونه هکاران له سه د زیگری رییا
ئەم به نه رمی عه فوه عه فوه، ئەو به توندیی عه ف عه فوه
شیخیی و سه ر لنگه ده ستاری به ده ستاری بوزورگ
ره ندم و، ده ستاری که لله ی من ده فه، نه ک مینده فه
خادیمی مه خدوو مییه، ماقوولی ناماقوولییه
له م ده ره ئاسه ف سوله یمانه، سوله یمان ئاسه فه
ساحیبی (علم الکتاب) ه موتریبی هودهود نه فه س
یا سوله یمانه له (اخوان اللفا)، ئاسه ف سه فه
جامی تاقی مه یکه ده میشکاتی قیندیلی دلّه
شیشه پر قه ر قه ف له ره ف ره ف شاهی عالی ره ف ره فه
تهبعی «نالی» تونده ئەمرۆ، یا به نه شئه ی نیم نیگه
مهستی ره حراح و مه ی و راح و قه راح و قه رقه فه؟!!!

((

کهوا زهرتایی یه کتابی ده لئی خورشیدی ئافاقه
مه لئی خورشیدی ئافاقه، بلئی میهری کهوا تاقه
ره یاحین په رچهم و، لاله کولاه و، یاسه مهن تورپره
به نه فشه خال و، نه رگس چاو و، گول زار و سه مهن ساقه
بنام دلبه ری خوم چهنده پر وه سف و چ بی عه یبه:
به چاو مه ست و، به دل هوشیار، به ئه برؤ جووت و هم تاقه!
نه وای ئاهه نگی (قَدْ قَامَتْ) ته ریقی جه معی زوه هاده
قه د و قامه ت به له هجه ی راستی تووبایی عوش شاقه
به زولفی تویه وابسته، له من دل گهر په ریشانه
به ئه برؤی تویه په یوه سته، ئه گهر تاقه ت له من تاقه
به نه هری کهوسه ر و شیر و عه سه ل چهند تینووه سو فی
له بی «نالی» دوچه ندان بو له بانی له علی موشتاقه

((

به مهرگی خۆت قهسهه، زاهید، هه موو عومرت عوبووریکه
مه قام و مه نزلت، ئاخر، له کن جه معی قوبووریکه
دلهم بهرده ئه گهر شاخه، به چاوی سووکی مه نواری
به خۆراییی نه سووتاوه، ئه میشهش کیوی تووریکه
شوعاعی رووت له گهر دندا دیاره دل ده سووتینی
بنازم بهم ته جه لایه، چ خورشید و بلووریکه!
له خه لوهت هاته ده ر سوفی، گل و بهردی به سه رما دا
مه کهن مه نعی له بهر خه لوه، ئه ویش تازه غورووریکه
غه می چاوت له چاومدا، هه می قه ددت له سنیه مدا
له بهر سستین و زه عیفیی ئه و خه ویکه، ئه م خوتووریکه!
به زاهیر شادمانیمه له بهر که تمی هه موو ده ردان
که «نالی» گهر بنا لینی ئه میش نه شه و سو روو ویکه

((

سەرى ھەر مووى بەدەنم تەرزە تەمەننايىكە
گەردشى تووكى سەرم دووكەلى سەودايىكە
وەرە سەر سەيرى سەفاگەھى نەزەر گەھى چاوم
كە عەجەب مەنزەرەيى سەير و تەماشايىكە
سۆزשיكى نەفەس و شۆرشى نائى نايى
ھەريە كە نەوعە غينايايىكە، بە مەعنايىكە
حەلقە حەلقەي چ دەكەي داوى كەمەندى زولفت
بۆ دلى خەستە كەوا بەستەيى ھەودايىكە؟!
ھەردەمە فەرشى كەسيكى كەيە بى مەھر و نيكاح
دوور لە چاكاني، عەجەب فاحيشە دنيايىكە!
«نالى» ئاسوودە نيبە توولى نەمامى عومرت
بە نەفەس ديت و دەچيت، ئەسلى لەسەر بايىكە

((

شاهینى دو چاوت كه نيگا و مه يلى به دانگه
كيشانى به قوللابى دلاويزى بژانگه
سوڤى و سهر و ميژهه، من و زولف و سهر و دهسمال
من كوشته يى لاجانگم و، نه و كوشته يى جانگه
فهرمووته كه بانگم كه، شهوى، ديمه كه نارت
قوربان! وه ره شه و رويى، نه وا وه عده يى بانگه
بنوينه برۆ، يه عنى هيلالى سهرى ماهت
چون وه عده يى ماچى سهرى كولمت سهرى مانگه
«نالى» مه كه، توورا بو، له بهر جه بهه يى گرژت
ناييته نه لاب، عيجزى له بهر دوو كه لى قانگه

((

بنواره وشكه سوڤيى و ره قسى به ههلههله
ديسان له به حرى وشكى ههوا كهوته پي مهله
ئهم ئه رزه مه زره عه عه مهله و كوله خه نى ئهمهل
هه ندى بووه به مه سجد و، هه ندى به مه زبه له
شيخم، چ گهرمه هه لقه يى زيكرت به ره شبه له ك!
حالى ئه مانه خو به جه نانت موحه وووه له!
دائيم له دووته ميگه لي ژن، نير گه لي پياو
به م ريشه وه له پيشه وه بووگي به سهر گه له!
دنيا مه حه للى كهون و فه سادى كه، حيز و دوون
مه علومه چهن به حيله يه، عه يياره، چهند ده له!
تو شيخ و ئه و عه جووزه، عه جه ب دوستى يه كترن!
بي شاهيد و نيكاحه دياره مو عامه له ...
«نالى»! سهرت له گونبه ده كه ي خانه قا ده كا
لايى پره له مه شعه له، لايى له مه شعه له ...

((

شكەنجى عەرز و توولى پىچى زولفت بى سەرەنجامە
مەسەل توولى ئەمەل، عومرى خزر، زنجىرى سەودامە
بە شەر ھاتن رەقىب و موددەعى، من خۇشى خۇشىمە
كە دەعوايە، لە ھەر لايە بكوژرى سوودى ئىسلامە
ئىشارەم كرده ئەبرۆى، يەعنى: مىحرابت كەچە، فەرمووى:
ئەمە قىيلەى تەمامى عالەمە، جىي جىلوە ئىمامە
لە سايەى روويى تۆۋە شامى خەلقى تەلەتى سوبحە
لە شامى زولفى تۆۋە سوبحى ئىمە زولمەتى شامە
لە تاب و تاب و ئەشك و ئاھى خۇمدا بووم بە بورىانى
لەباتى پوختەگى سووتام و ئىستەش پىم دەلى: خامە
نیشانەى پوختەگى بى دەنگىيە «نالى»! ئەگەر پوختەى -
بە حوججەت تەى بكە نامە، بە حىددەت پەى بكە خامە

((

سەودازەدەكەى زولفت، ئەزھارى لەكن پەشمە
دوور لەو گولە بى خارە، گولزاري لەكن پەشمە
سوۆفى كە گران بارە، بيمەغز و سەبوك بارە
سووف پۆشى غەمى بارە، ئەو بارى لەكن پەشمە
دېوانە كە شەيدا بى، تووكى سەرى سەودا بى
قەت هيچى لەسەر نابى، دەستارى لەكن پەشمە
سینەى دلى بى كینە، سافە وەكو ئايینە
مەستوورە بە پەشمینە، ئەسرارى لەكن پەشمە
عاشق كە دەكا راوى، زولماتى شەوہ داوى
موژگانى تەرە چاوى، بيدارى بى لەكن پەشمە
سووفى! چيیە ئيشى تۆ؟ ھەر كايە حەشيشى تۆ!
عاشق وەكو ريشى تۆ، ھەوسارى لەكن پەشمە
چەن واسيعة ئەم زېھنە، ئەفلاكى تيارەھنە
ئەجبالى لە لا عيھنە، ئەدواری لەكن پەشمە
«نالى» كە قەدەح نۆشە، مەستانەوو سەرخۆشە
خامۆش و نمەدپۆشە، ئەشعارى لەكن پەشمە

((

بايى له تهرهف قىبله مه وه ديت و وه زانه
يا بويى هه ناسه ي ده مي غونچه ي له ره زانه؟!
ئەشکم، که له گەل عەشقمە، تيفليکي فه هيمه
هوشم، که له گەل خوشمە، پيريکي نه زانه
تيزاوي سوروشکم وه کو ئيکسيري سوهه يله
روخساره يي زهر دم وه کوو ئەوراقى خه زانه
شيخم! وه ره دەر، فه سلې به هار و گول و گه شته
ئەبيامي له گه رما به خزان وه قتي خه زانه!
ئەو شيخه به کوم مه گره که په شمينه مه ريده
ئەو ريشه به سه ر داره وه ريسيکي بوزانه
به حري غه زلم پر له دور و گه وه ره، ئەمما
غه وواسي ده وي يه عني به ته عميقي بزانه
پر دانه يه، ئەمما نه وه کوو دانه يي چه لتووک
به حرم وتوو، نه ک وه کو گولي مه ره زانه
حوسني نه زهره، ئەسلې نه زهر، حوسني به عيسمه ت
سوڤي که ده کا ته رکي، به ئينساني مه زانه
ئەو گه وه ره نوکته که له «نالي» ي ده دزن خه لق
ئاويي نييه، وه ک ئاگري بي شه وقي دزانه

((

ئەلا ئەي نەفسى بووم ئاسا، ھەتا كەي حيرسى ويرانە!
لە گەل ئەم عەشقبازانە پرۆ بازانە، ئازانە!
موسولمان! لپره مانى خان و مانت ھەر نەمان دىنى
پەشيمان بە، كە دەرمانى نەمانت مایەي ئيمانە
بلا بۆ كوندەبوو بى، مفتى مشك و ماری كەندوو بى
خەتيرەي گەنجى ويرانە، زەخیرەي كونجى كاشانە
بەقيیەي عومرى زايع گەر مورادت پى تەدارەك بى
حەياتى مەككەت و مەوتى مەدينەت جەبرى نوقسانە
چ مەككە؟ دار و بەردى قاعیدەي ئەركانى ئىسلامە
چ تەببە؟ ماء و خاكى مائیدەي ئەنوارى ئيمانە
فیداکارى تەن و جان بە، لە ئاسانى ھەراسان بە
كە داغ و دەردى رینگەي مەككە باغ و وەردى مەردانە
ئەگەرچى رینگە: خاكى خوینە، دار و بەردى ئىسقانە
نیشانەي تيرى رینگەي عەشقە ئەم ئىسقانە سپیانە
وتم: داخۆ چیبە سوور و سپى تىكەل؟! كە تىفكریم
سەراسەر كەللەيى ئوشتەر، لەبالەب خوینى ئىنسانە
بەلجى بەم رینگەدا جەممازە جانبازە كە رۆژ و شەو
دەكا سەیر و سولووكى دائىمەن سەر خۆش و مەستانە

قەتارى زەنگ و قۆرى ئوشتەر و ئىستەر لەسەر كىوان
دەلپى زىرەي قاز و قولنگى ئەوجى كەيوانە
چ رینگىكى سپى واشە، ئەوئەندەي كەھكەشان دوورە

چ سەحرايىكى شىن رەنگە، بە قەد نۆ ئاسمان پانە
مەگەر رېيى حاجيانە وا تيا سەييارە سەييارە!
مەجەرپە ئالەتى جەرپرې جەرپرې سارەبانانە!
فەزا بەحرى موحىت و وشترى تىدا سەفینەى بەر
سەرابى مىسلى نىل و دىجلەوو جەیحوون و عوممانە
لە سەد جى کلکى ئوشتەر گەيپە ئەرزى مەهلەكە، هېشتا
يەمى فەججى عەمىقى ئالى ھەر بى قەعر و پايانە
لەنيو ريگى رەوانى قوم نوقوم بوو وشتر و بوو گوم
نەما گوپى بىستنى (قۇم قۇم)، چ جاي ئىمكانى ھەستانە
تەنى حاجى لەسەر چوار چپوھىيى ناجى دەلىي نەعشە
لوعابى خۆر لەسەر ئىحرامى وەك كافوورى ئەكفانە
مەلى: دەشتە، بلى: دنيا ھەموو خانىكە ئەم ھەوشە
چ ھەوشىكە؟ كە ئافاقى ھەسار، ئەفلاكى سەربانە
مەلى ريگەى كەشندە، يا كوشندە ئەژدەرە، يا خۆ
كەمەندە، يا تەنابى خپوھتى گەردوونى گەردانە

عويوونى گەرم و سوپراوى مىسالى چاوى گريانە
رعوونى شاخى سووتاوى شەبىھى جەرگى بوربانە
لەبن خاكي مەغاكي ئاتەشىنى، لەعلى لەب توشنە
لە سەر ئابى سەرابى، سەروى سىرابى موغەيلانە
سماقى ئەحمەرە، يا قووتى رۆح و ئاگرى نەفسە؟!
ھەساتى ئەببەزە، يا شوھب و نەجمى رەجمى شەيتانە!؟

به زاهير گهر مه گهس داره، به باتين سهد چه مهن زاره
به سوورته يه ک به يه ک خاره، به معنا سهد گولوستانه
نهستان و خهسه ک زارى سونووفى شه وکيه يى خارى
گه لى خوشتر له سهروستان و، دلکesh تر له بوستانه
قه تاد و غه رفه ج و خيتمى و عه زات و عه وسه ج و ئه سلى
چ دامهن گير و شين و دلنشيني رى غه ريبانه!
شه فيري چالى شورى ههر ده لى له على نمه ک پاشه
حه فيري چاهى وشكى ههر ده لى چاهى زهنه خدانه
له باتى لاله يى هه مرا جگهر پور داغى خورشيده
له باتى سونبولى تاتا سهر و سه ودا په ريشانه
موغه يلانى جل و ميژه درىنى سؤفويه، يه عنى
ئمه رى موحريمانى مه حره مى سهر رووت و عور يانه
شوتوربانا! ئمه په رىنى باغى رهوزه يه، يا خو
عه رار و عه رعه ر و بانى خيابانى بيبانه؟!
ئه سيري سيلسيله ي به ندى مه هارى سه رقه تارت بم
که ده مکيشيته رهوزه ي حه ي وه کو مه جنوونى ديوانه
چ رهوزه؟ رهوزه يى جهننه ت! چ جهننه ت؟ جهننه تى قوربه ت!
چ قوربه ت؟ قوربه تى راحت! چ راحت؟ راحتى جانه!
مه قام و زه مزه مه ي حادى، له شه وقى که عبه وو حوجره ي
مه قام و زه مزه مه، وا ئوشترى هينايه جؤلانه
سهريرى جونبوشى تهخت و مه حه ففه ي مه خمه لى سهوزى
ده لى ته سبيحى مورغانه، له سه ر تهختى سوله يمانه
که ژاوه و دار و بار و تهخته يى لوختى له سه ر بوختى

دهنالينن له شهوقى ته ييه وه ك ئهستوونى حهنانه
چ نوورپكه له نيو فانوسى بهرگى كه عبه دا، زاهير
ده كيشى خهلق و، باتين ئيمتيسالى ئه مرى يه زندانه؟!
چ جهزبه؟ جهزبه يى زه وئه له قينديلى حهره مدا، وا
ده بى ئينسان له ته وفيدا بسووتى ميسلى په روانه
چ نوورپكه له حوجره ي رهوزه دا وا قائمه قوببه ي
قهوامى عهرش و فهرش و قهلبى ئينس و قاله بى جانه!
چ حوجره؟ حوجره يى عوليا، كه وا نه عله ينى خوددامى
دورى تاجى سه رى قوتب و وه لى و شاه و سولتانه!
چ حوجره؟ وا له خاكى ميلله تى ده ولت په ناهيدا
كه مينه خادى مى سولتان و، شاهه نشاهى ده ربانه!
چ قوببه؟ سيلسيله ي قينديل و شه معى باب و ميحرابى
شوعاعى نوورى ديده ي كه وه كه بى ئه يوانى كه يوانه
مه كانى واسيته ي ئيمكان، مه كانه ت به خشى ئينس و جان
مه كىنى لامه كان سه يران تپيدا ته شريفى ميوانه!
چ ميوانيكه؟ ساحيب جى و جاه و عيززه ت و عه زمه
كه دوو عالم توفه يلى ده عوه تى و، ئه و ساحيبى خوانه!
موحه ممد، ئه حمه دى مورسه ل، مونيرى مينبه ر و مه حفهل
به شيرى ئاخير و ئه ووه ل، نه زيرى خويش و بيگانه
سیراجى ئه نبيا، خه تمى روسول، نوورى موبىنى حه ق
كه عالى كه عب و قه در و ده ست و سه در و خاته مى شانه
له سه ر ئه و زولمه ت ئابادى شه وى كوفره كه تاليع بوو
سه لا هه ستا له ئينس و جان كه رۇژى نوورى ئيمانه

له نه فخی سوور و نه شری به عسه تی دینی حهق ئیحیا بوو
له قهبری جاهیلییهت هاته دهر هه رچی موسولمانه
له سایه ی ئه مر و نه هی، حهقق و باتیل بوو به دوو فیرقه
به میسلی فه رقی رۆژ و شه و که فاریق نووری ئیمانیه
سه عادهت بوو به نوور و ساعیدی زهروهی هیدایهت بوو
عهلامهت نووری ئیمانی (بیلال) و (وهیس) و (سهلمان) سه
شهقاوهت بوو به دوود و داخیلی کوورهی زهلالهت بوو
ئه مارهت خوسری خوسرهو، که سری کیسرا، شه ققی ئه یوانه
له جوملهی موعجیزه ئندهر موعجیزی: ئه حکامی قورئانه
که میعرابی بولهندی ئه ووه لی ئایاتی «سوبحان» ه
له نووری موعجیزه ی تیغی نه ما قهت زولمه تی شوبههت
که رووناکی شهوی میعراجی، رۆژی به دری بورهانه
شه وه ماما، شه و چراغی جهدی و سهور و مه رته عی شامی
دوسه د قهرنی غه زاله و قۆچی سوبحی عیدی، قوربانیه
له خه وف و خه جلّه تی، به ردی شه هی ئه نجوم سوپهه ئیسته یش
که هه لدی، زه ردی یو سووری له تله عتیا نومایانه
شه وه ئه ماما، که و که به ی هه ر که و که بی نیلی فه له ک ده تگوت
له میسری رۆژی زینهت دهستی مووسای ئیبنی عیمرا نه
شه وه ئه ماما، غیبه تی نووری سووه یدایی دل و دیده
شه وه ئه ماما، خۆر تیا گۆیا له شهرمی نووری په نهانه
شه وه ئه ماما، رۆژی روشن نه یگه یشتی گه رچی ئیستاکه ش
له دووی شه و که و تووه، ده روا به سه ر سه ر، گه رمی سه یرانه
له هیجری یووسفی میعراجی، یه عقووبی فه له ک، چاوی -

نوجوومی بوو سپی، هیشتاکو هر چهیران و سههرانه
فهلک پهردهی شهب ئندهر رۆژی سهر فانۆسی ئافاقی
زمین و ئاسمان، لهم بانه تا ئه و بانه تابانه
شهوه ئه ماما سوبحی بیداریی تالیع بوو که جویریلی -
ئهمین بو خزمه تی تاها تیا مه ئمووری فه رمانه
به فه رموده ی خودا فه رمووی: بفرموو! ههسته هر ئیسته
له جیی به دری دوجاوو دورپی یه کتا، دورپی یه کدانه
ئهمن مه هدی ئه تو هادی، شهوی ته جرید و ته قریبه
له بهر که خه لعه تی قورئان و ئهم ته شریفی ریزوانه
که مه دعووی لازه مان و لامه کان و قوربی بیچوونی
سوار به لهم بوراقه باریقه، لهم ره خشه ره خشانه
وهها ههستا به بالی جازیبه ی قودرهت، له نیوه ی ری
به جیما ئه سپ و په یک و ره فرفه و ئهم چه رخی ده ورانه
موشه رپه ف بوو به ته ختی عه رش و تاجی قوربی (عندالله)
به هه رچی ده رچی (او ادنی) و (ما اوحی) ی قورئانه
به هه رچی چاوی دینی عیشقی تیدا شاهیدی سیدقه
به هه رچی دیدهی عه قلی تیا شه و کویر و چهیرانه
موخه سسهس بوو، موره خهس بوو به ئه سراری که ته قیری -
ئه جهل و ئه زه م و ئه علا له ته عبیری سوخه ندانه
په یاپه ی هاته وه سهر جیگه یی گه رمی له گه ل توحفه ی
سه لات و هه م سه لام بی له و چه بیی پاکی سو بچانه
له گه ل ئال و له گه ل سه حبی، خوسووسه ن چار یاری دین
ئه بووبه کر و عومه ر، عوسمان و چه یدره شیر ی یه زدانه

به قوربانى عولوومى ئه ووولین و ئاخیرینت بم
له گه ل ئه سرارى قورئانت كهوا ئه لتافى ره حمانه
مورادم زیلله ت و پارانه وهى حاله، نه وه ك نه عته
به چهن به یتىكى كوردانه، كه قورئانت سه نا خوانه
ئه گهر چى كوردى دوورى شاره زوورى قه سه وه تم، ئه ماما
وه سيلهم ته يبه وو حيلمى شه فيع و فه زلى مه ننانه
به سه ر هاتوو مه ئه و خاكه ي كه هه ر مسقاله زه رپړيكي
به ميزانى شه فاعه ت كيوى حيلم و به حرى غوفرانه
نه بوو رووم بيمه خاكى چاكى پاكي ته يبه، تا بيستم:
به سه گ نابى موله وو هس ئاوى زه رقا، به حرى ئي حسانه
چ زه رقا؟ بو سياهى ده فته رى هه ر ناسييه ماحى
چ ته يبه؟ بو ته بايى ده ردى هه ر ده رمانده ده رمانه
ده رى ره حمه ت كهوا به حرى موحيتى عاسييه «نالى» -
تيا جان و تن ئوفتاده ي شه پولى سه يلى عيسيانه

((

سوروشکی من که لیلاوه، غوباری کوه و هاموونه
وهره سه رچاوه کهم بنواره، وه ک ئاوینه، چند روونه!
مونه ججیم که رگهس و لاشه ی له لا شه یئیکه، نه یزانی
که ئه م ئه فلاکه چند لاکه، که ئه م گه ردوونه چند دوونه
له دهورانی ته بیعه تدا له گه ل سه وری فه له ک جووته
له ملیا چه مبه ری دهوران و ته وقی چه رخی گه ردوونه
له سایه ی شه خسیکی هیممه ت بلند، ئاسوده یه شاری
به لئ خیتته ی (سوله یمانی) سه وادی زیلی (کودروون)ه
وهره سه یری خیابان و به یازی ده فته ری نالی
که سه ف سه ف، مه سره ی به رجه سته، ریزی سه روی مه وزوونه

((

دل سیاسه‌نگ نه‌بی، مائیلی خاکی وه‌ته‌نه
خاللی له‌علی حه‌به‌شه، ساکینی بوردی یه‌مه‌نه
په‌رچه‌می سونبولیی و، قه‌ددی (ققیب البان)ی
زولف به‌هلوولیی و، خه‌ت زه‌نگیی و، وه‌جه‌یی حه‌سه‌نه
ته‌لعه‌تی ئایه‌تی جان. مه‌زه‌هری ئی‌عجازی به‌یان:
له‌بی دورج و، ده‌هه‌نی سیپر و، که‌لامی عه‌له‌نه
ده‌ست له‌خوینم مه‌ده، ئالووده مه‌که دامه‌نی پاک
خوینی من سابیته، باتیل نیه وه‌ک ره‌نگی خه‌نه
وه‌ک گوئی ئاته‌شی، خه‌ملیوه به‌به‌رگی چه‌مه‌نی
قامه‌تی نارهبه‌ره، ناروه‌ره، ناروه‌ونه
رؤشنی دیده به‌ئینسانه، که‌موژده‌ی قه‌ده‌مت
رؤشنی دیده‌یی غه‌مدیده‌یی (بیت الحزن)ه
دلی «نالی» که‌ئه‌نیسی (قه‌ره‌داغ)ه، ئیسته‌یش
داغی (سه‌رچاوه)وو (دیوانه)یی دار و ده‌ونه

((

لهو وهختهوه بيستوومه ديتن بهقهدهر چاوه
هر مووم له بهدهن يه كسهر، وهك عهيني فهنهر، چاوه
فهرمووي كه ههموو دهم بي گريان و، شهويش نهنوئ
ئهم بهندهيه مهئمووره، ئهم ئهمره لهسهر چاوه
جيگايئ نهزهرگا بي، شهش جانيبي دهريا بي
ئهي مهردومي سهيراني، لهم خيتتهيه هر چاوه
چاويشي له «نالي» كرد، دين و دل و جاني برد
گهر زولفه ئهگهر نازه، گهر خندهيه، گهر چاوه

((

ئەو سېلسىلە ۋا مېشىكى خەتا نىۋى براۋە
پېر پېچ ۋ شىكەن، خەم بە خەم ۋ، ھەلقە كراۋە
لەۋ لاۋىكە لەۋلاۋە بە ئەم لاۋە كشاۋە
يا ياسەمەنى خاۋە بە روۋى رۆژدا رزاۋە؟!
يا دوۋكەلى جەستەى منە بەۋ شەمە سوتائە
يا ھەۋرى سياتائە كە مانىع لە ھەتائە؟!
داۋىكە لە روۋى دانەيى خالت تەنراۋە
زنجىرە لە پېي مائىلى ئەۋ روۋتە نراۋە
ھەى ھەى! غەلەتم گوت. ئەمە زولمەت، ئەۋە ئاۋە
بەۋ زولمەتە، بەۋ ئاۋە، ھەياتم غەلەتائە
دل تىنۋە، سووتائە، بە بى تاقت ۋ تاۋە
رېگەم بە سەراۋە، كە دەچم رېم بەسراۋە
ئەۋ شەربەتە، ئەۋ جامە شەراۋە، لەبى ناۋە
بۆ «نالى» يە ئاخىر كە خودا بۆ ئەۋى داۋە

((

زولفت به قەدندا که پەريشان و بلاوه
ئەمرۆ لە منى شيفته ئالۆز و بە داوه
ئەم عومره عەزیزه که له بۆت نهقد و دراوه
سەد حەيف و دريغا که موسولمانى نەماوه!
عومريکى دريژه به خەيالى سەرى زولفت
سەوداوو پەريشانم و سەودايە کى خاوه
هەر چەندە که رووتم، بە خودا مائىلى رووتم
بى بەر گييه عىللەت که هەتيو مەيلى هەتاوه
(مانى) نيبه تى قوووتى تەسویری برۆى تۆ
ئەم قەوسە بە دەستى موتەنەففيس نەکشاه
بۆچى نەگریم، سەد کەرەتم دل دەشکينى!
بۆ مەى نەرۆژى، شيشە لە سەد لاوه شکاوه!
بى فائيدەيه مەنعى من ئىستاکە لە گريان
بۆ عاشقى بيچاره زووهم ئاوه رزاوه!
هەر جۆ گەوو جيگيکى کهوا سوور و سویر بى
جىي جۆششى گريانى منە و خوینە رزاوه
سۆزى دلەمە باعيسى تاو و کولى گريان
مەعلوومە که ئاگر سەبەبى جۆششى ئاوه
«نالى» وه کو زولفت که موتيعى بەرى پيئە
تيکى مەشکينە، بە جەفا مەبخەرە لاوه

((

تا له من ئەو زولفە ریی بۆسە و کەناری گرتووہ
ناودەمم بێ شوبهہ تامی زەھری ماری گرتووہ
خۆش لەسەر سینە ی سەری ھەلداوہ دوو گۆی سەر بە مۆر
مات و ھەیرانم کە ەرعەر کە ی ھەناری گرتووہ!
ئەژدەھای زولفی لە دەوری گەنجی ھوسنی ھاریسە
ھەلقە ھەلقە، چینی بە چین، سەرتا بە خواری گرتووہ
ماھی من تەنھا مەھیکە سەد نوجووومی مەھو کرد
یاری من تەنھا گولیکە سەد ھەزاری گرتووہ
دامەنی پاکی مەداری دائیرە ی خامە ک نییە
خوینی مەقتوولانە وا دامینی یاری گرتووہ
گەرد و بادی ھیجری تۆ وا عالەمی لی کردمە تۆز
نە ک دو چاوم، بەلکە ھەتتا دل غوباری گرتووہ
شەربەتی عونابی لیوی شەککەر و بادامی چا
سەروی قەدەدەت راستە ئەنواعی سیماری گرتووہ
لەعلی شەککەر باری تۆ تیراوە، شەککەر باریە
لیوی میحنەت باری من بی ئاوە، باری گرتووہ

پر جہ فایہ، بیّ وہ فایہ، زوود جہنگہ، دیر سولح
سہد دریغ و حہیفہ تبعی رۆزگاری گرتووه
یادی (کانی دمدم) و سہر چاوه کہی (میگور) ده کا
(به کره جو) ی چاوم که شیوهی (سہر چنار) ی گرتووه
بیّ مه حابا ئاو ده پیرئی گه به فهور و گه به دهور
چاوی من موددیکه شیوهی ئابشاری گرتووه
شہمعی به زمی من کهوا سووتاوه، زہرد و ئه شک ریژ
قہت نییہ فہردیک نہ لئی رہنگی مہزاری گرتووه
موددعی زہ جرم ده کات و، پیّم ده لئی: سہبرت بیّ
کہر به له عنہت بیّ کہ کہی عاشق قہراری گرتووه!
«نالی» وا دائیم کہ مہ شغوولی فوغان و نالہ یہ
باعیسی ہیجرانی یارہ دل شہراری گرتووه

((

گولبني قەددت لە قوببەي سینه غونچەي کردووہ
غونچە بەم شیرینییە قەت نہی شە کەر نہیکردووہ
نەخلی بالات نەوبەرە، تازە شکۆفەي کردووہ
تۆ کہ بۆی شیرت لە دەم دئی، ئەم مەمەت کہی کردووہ!
قامەتت نەخلە، بە شیري، فائيقەي پەي کردووہ
نەخلی بی نیشی مەمەت شەهدی سپی قەي کردووہ
نەخل و روممان پیکەوہن، یا باغەبان وەي کردووہ
سەروی هیناوە لە سیب و بەي موتور بەي کردووہ!
بۆ مەمک «نالی» چ مندالە وەي وەي کردووہ
گەرچی مووی وە ک شیرە، بەو شیرە شکۆفەي کردووہ
خۆش بە هەردوو دەست و دەم گرتووہ ئۆخەي کردووہ
کیزب و تۆمەت، ئیفتیرا و بوہتان کہ تۆبەي کردووہ

((

گه رمی و ته رپی به هاره که پشکو کوزایه وه
پشکووی گولته شین به نه سیم بوو گه شایه وه
لاله که مه جمه ریکه به با خو ش و گه ش ده بی
ناوی که پر خه لووزه، به شه بنم گه شایه وه
گول زاری وا، که هه رچی ده میکی بو پیکه نی
غونچه ی گه شا، که یه عنی گری دال کرایه وه
فه سلای که هه ر له فه رقی به شه ر تا ره گی شه جه ر
وشکی به غه یری سو فیی و عاسای نه مایه وه
له م فه یزی نووره هه رچی که وا نار ه مردووه
به م نه فخی سووره هه رچی که خاکه ژیا یه وه
هه نجیری نه و شکوفه که پر بوو له شیر ی ساف
تیفلی عینه ب شکوفه یی کرد و رشایه وه
دایه ی زه مین که حامیلی نه بنای ی مه حشه ره
هه ر توویکی تیا که نه مانه ت بو، دایه وه
سونبول له به ر رو عوونه تی شمشادی تازه دا
هات و به ته عن و دهوره به سه ریا شکایه وه

خه زرا، ده لئی زه مینه به (چین) و (خه تا) یه وه
غه برا، ده لئی سه مایه، به شه مس و سوه اییه وه
(بَرْدُ الْعَجُوز) هئیکه که نه یبوو به غه یری به رد
دنیا ئه مه چ ره نگه، چ بیئیکه دایه وه
غه یری ته یری عیشقی حه رارهت نوما، نه ما
به فریش له سه رد و گه رمی خه جالهت توایه وه
هه ر چاوه پی که وشک و عه قیمی بوله ندییه
وه ک تهبعی من به نه زمی خوشی نه غمه زایه وه
ساف و رهوان و نه رمه وه کو زه مزه م و فورات
نه ک رهنگی نیله یه عنی که هات و گه پرایه وه
سو فی ریایه خه لوه تی، بیئنی به هاری کرد
هاته ده ری له سایه یی چایه ر، حه سایه وه
«نالی» به داوه شه عری ده قیقی خه یالی شیعر
بو ئه و که سه ی که شاعیره سه د داوی نایه وه

((

سه‌ری زولفت که رشته‌ی عومری خزره، نیوه هه‌ودایه
چ هه‌ودایه؟ که هه‌ر حه‌لقه‌ی دوسه‌د زه‌نجیری سه‌ودایه!
برۆت تیغیکه وسمه‌ی سه‌یقه‌ل و مه‌سلوول و مووکاره
که عیشوه‌ی جه‌وه‌ره، ره‌مز و ئیشه‌ره‌ی ئاوی مه‌ودایه
به نه‌شئه‌ی سستی و مه‌ستی وه‌ها مه‌ستوور و مه‌خمووره
نزانم خه‌و له‌ چاوتدایه یا چاوت له‌ خه‌ودایه!
له‌ سایه‌ی کوفری زولفت دل (فنا فی النور)ی ئیمانه
مه‌ئین زولمه‌ت خراپه، وه‌سللی په‌روانه له‌ شه‌ودایه
هه‌ناسه‌م زولفه‌که‌ی لاداوو مه‌یلکی نه‌کرد چاوی
نه‌سیم ئه‌نگووت و شه‌و رابورد و نه‌رگس هه‌ر له‌ خه‌ودایه
له‌ دووری تۆیه ئه‌ی خورشیدی پرته‌و به‌خشی شه‌و گه‌ردان
که «نالی» وا له‌ حالاتی میحاقی ماهی نه‌ودایه...

((

بيستم له هه موو لايه، مه يلى شهړ و ده عوايه
سه ودا له سه رمدايه، باكم چ له غه و غايه
فه رمووى به مژه ي مه ستي، ئازانه وو ته پرده ستي
ساده ي له دلى سستي، تيرى، به ته مه ننايه
چه رخي چه پي گه ردوونه، راست و چه پي چه ند دوونه
بى چا كه چ بيچوونه، راستى له چه پي نايه
پيم گوت: مه كه چاك چاكم، پيش خزمه تى زور چاكم..
فه رمووى: به سه رى كاكم، داغت له دلمايه!..
زاهيد! مه كه مه نعى دل، بو تو نيه سوودى گول
خاكت به سه ر ئه ي غافل! كه و توويه چ سه ودايه!
«نالى» مه كه وه سفى تو..باريكه نه مامى تو..
مه علوممه كه سه روى تو بى ميسله له دونيايه..

«

سەرمايەيى سەودا كە دەلەين زولفى دو تايە
هەر پيچشى تايكى سەد ئاشووبى تايە
بيدە بە دلەم، شيفتە بۆ شيفتە چاكە...
بيخە ملەم، ئەو قەيدە بە ديوانە رەوايە...
ئەو خاكي دەرە مەسكەنى سەد سالەمە، شايد
جارى لە دەمى تۆ ببيەم: «سەگ بەوہ فايە»
زولفت سەبەبە، دل بە عوزارت كە دەسووتى
سووچى شەوہ وا قاتىلى پەروانە چرايە
«نالى» كە ويقارى نييە، بيباكە لە خەلقى
سوڤى كە سلووكيكي ھەيە، عوجب و رايە

((

موشه خخهس لهشکری خهتت لهسهر تهسخیری بالایه
که تورپه می (میری میران) ت نیشانهی سهبتی توغرایه
خوسووسهن هیندووی خهتتی بهیازی روویی (مهحموود)م
له مولکی (رۆم)هدا ئیستهش (خهلیفه)ی شاری (بهغدا)یه
له بازاری مهحهبهتدا ههدیهی توحفهیی میران
له بو خورشیدی تابانم پیالهی شوخی مینایه
له کۆهی (نهجد)ه ئیستاکه وهکیلی (قهیس)ی مال ویران
منم (مهجنوون) و زنجیرم گریی گیسوویی (لهیلا)یه
کولاهی فخر و تهعزیمم گهیشته چهرخه ئهتلهس رهنگ
که بیستم قهلبی میرانم لهسهر مهملووکي ئاغایه
له دنیا جهننهتی باقی تهلاری شاهیه، ساقی!
(حهبیه) تورپهیی تهوقی ملی (شیرین) و (عهزرا)یه
نیشانهی فخره بو من گهر به سهر بيم نهک به پی، ئه ماما -
به مهرگی تو قهسه م، شاهم! غوزر مهسمووعه، سهرمایه
به حهققى تارى کاکۆلی سهرایا لوولی ئه و شوخه
ئه گهرچی پهشمه، ئه ماما دل له تورپهیی زولفی سهودایه
موحهققه ق مهشربهی «نالی» له شیعرا ههروه کوو «خاکی»
خه یالی «کوردی»یه، بهیتی سهرایا زولفی دوو تایه

«

ئه لئا...ئه لئا.. كه چ عه قل و چ كه مالئكي هه يه!
له گه ل ئه و عه قل و كه ماله، چ جه مالئكي هه يه!
دلرفينئكه له بو مه دحي، سه راپايي ئه وي
واجبه مه دحي بكا هه رچي كه مالئكي هه يه
ئه هلي ئه م شاره هه موو نو كه ر و ئه تباعي ئه ون
يووسفي ميسره، عه جه ب جاه و جه لالئكي هه يه!
گه ر خه يالي ده هه ني بيئمه نيو ئه م غه زه له
دين ده لئين ئه م غه زه له، ورده خه يالئكي هه يه!
خه تي سه بزي له كه ناري له بي، «نالي»! هه روه ك -
«خزري زينده» له سه ر چاهه، زولالئكي هه يه

((

عاشقی بی دل دهنالی، مهیلی گریانی ههیه
بیشکه، ههوره تریشقه، تاوی بارانی ههیه
چاوی من دهم دهم دهپژئی، ئاوی ساف و خوینی گهش
دا بلین دهریای عومانه، دورپر و مهرجانی ههیه
پهرحه می روو دادهپوشی، پیچی زولفی پیچهیه
دا به روژیش پیی بلین، شه معی شه بوستانی ههیه
ئاسمانی حوسنی مهحبووبه م له ئهبرۆ و زولف و روو
دوو هیلال و دوو شهو و دوو ماهی تابانی ههیه
هه لهبت، یا سینهشت ههردوو بهدهرخه، دا بلین:
لهعلی روممانی ههیه، یا لهعل و روممانی ههیه
وهحشییه لیمان له بهر تهعنه ی رهقیبی سهگ سیفیه
راسته هه زبروچی، بو وهسواسه، شهیتانی ههیه
دل موشه ببه ک بوو له بهر ئیشانی نیشانی موژهت
حه یفه قوربان! ئاخر ئه م نیشانه یی شانی ههیه
له حزه ییک و له محه ییک چاوم به چاوی ناکهوی
کی دهلی وهحشی غه زاله، مهیلی ئینسانی ههیه!
تو ئه گه رهستی، له جی راههستی، دیو و کافریش -
دین دهلین: به خودا قیامهت راسته ههستانی ههیه
فارس و کورد و عه ره ب، هه ره سیم به دهفتهر گرتوو
«نالی» ئه مرۆ حاکمی سی مولکه، دیوانی ههیه!

((

بەرگی دنیا ھېندە كورت و كۆنەوو بازارپىيە
چونكە ناگاتە گونى دېوانەكەى، لىيى عارىيە
من له بىي بەر گى (مەخە)م پىرسى، كە بۆچ رووتى؟ وتى:
«رەببى من شىت بىم، ئەگەر شاد بىم بە بەرگى عارىيە!»
خەلعتى تەشريفى ھەر كەس بىي چىيە، غەيرى كەفەن!
ھەر ئەو ھەم فاخىرە و بۆ ئاخىرە و يە كجارييە
كونجى راحت، تاجى عىززەت، خاريجى مەعموورە يە
كوندەبوو ھەر بانگە بانگ و، ھودھودىش ھاواريە
پۆست بە كۆلى (عامىرى) فەرمووى: «كەوا بۆ پوختە بوون»
جەوتى سەر كىوان گەلى چاتر لە (تالىي شارى) يە
قوش قوشى راويى نەبى، مورغى كولانە و ناخوړە
سەگ سەگى تازى نەبى، كادىنىي و ئەنباريىە
فەرقى كۆساران لە پاساران دەفەرمووى وەك چىيە؟
وەك عەزىزىي باز و وەك بىي حورمەتى پاساريىە
سەھم ھەتا جوعبە نشىن بىي، گۆنە زەردى خەلۋەتە
قەوس ھەتا چللە گوزىن بىي، ھەر ئەسپىرى خواريىە
نوسحى «نالى» رەنگە ھەر كەس بىيىي بىكاتە گوى
چونكە نەزمى ساف و وردە، ھەر وەكوو مرواريىە

((

با ره‌فیانم بکه‌ن شینم که وه‌فتی زارییه
قه‌ت مه‌که‌ن ته‌قسیر له‌ گریان، شیوه‌نم یه‌گجارییه
تیره‌که‌ی ئه‌ورژۆه مه‌حبووبه‌م که لوتفی کرد به‌ من
گه‌ر نه‌به‌خشێ مه‌ره‌مه‌می وه‌سلێ، برینم کاریه
حه‌پسی چاهی می‌حنه‌تم، کافر به‌ حالی من نه‌بی!
کار و پیشه‌م دائیمه‌ن گریان و شین و زارییه
هه‌ر به‌ ئوممیدی عه‌یاده‌ت به‌لکه‌ جارێ بیته‌ لام
من، ئه‌گه‌رچی بیشمرم، پیم خۆشه‌ ئه‌م بیمارییه
که‌س نه‌کا مه‌نعی گولم، گه‌رچی دلێ کردوومه‌ خوین
چونکه‌ مه‌علوومه‌ که ئیشی خونچه‌ هه‌ر خوین خواریه
کووچه‌ کووچه‌ خوون چه‌که‌ی په‌یکانی موژگانی گولم
بۆ شه‌هیدی شاهیده، دائیم که‌ خوینم جاریه
هه‌رچی مه‌حبووبان ده‌که‌ن خۆشه، به‌لام داخی ره‌قیب -
ده‌مکوژی، ته‌رحی مرئ، هه‌ر وه‌ک که‌ری بیگارییه
نالێ نالی «نالی» یه‌ وا خه‌لقی خسته‌ زه‌له‌له
یا نه‌ خۆ حه‌شره، گونه‌هکاره، وه‌ها هاوارییه؟!)

((

بیدی مهجنوونه و جووودم له ههموو بهر، بهرییه
نه کهسی مونتہ فیعی یه ک بهری یا سیبہرییه
چیت له کاکۆلی سهر و مووی میانی داوه؟
ههمو ههر ههمم و پهریشانیی و دهردی سهرییه
به ریا باری ته کالیفی روسوومی بو خهلق -
چ ده کیشی؟ ئەمه حومقیکه عهلاوهی کهرییه
موتمهئین خاتر و ئەیمهن مهبه ههر گیز له شهړی -
نهفسی ئەمماره، که ئەم ماره له گهل تۆ شهړییه
لۆمهیی «نالی»یی دیوانه مه کهن ئەی عوقه لا!
ئەمه موددیکه زهدهی له تمهیی دهستی پهرییه

((

لەو كەسە دینی ئەتۆ نووری دڵ و ئیمانیه
روو بە زوڤت دامەپۆشه، یه عنی كافرسانیه
دڵ كهوا هم قاسییه، هم عاسییه، دووره له تۆ
مونزه جیر نابێ، كه حوبیی تۆ له قاسیی دانیه
گویت له ئاوازی سوروشکی من گرانی گواره یه
غافلی لهم دورپی به حرهین و عه قیقی کانیه
روومهتت شه معی شهوی قه دره، دلم په روانه یه
نه حری مینای رۆژی عیده، رۆحه كه م قوربانیه
خوینی سیرفه، پپی سه ر و ده ستت حه نایی كردوو
رهنگی ده ست و سه ر نییه، رهنگی سه ری ده ستانییه
دوو ره له تۆ «نالی» سه گیکه، بیوه فایه، هه رزه گو
بۆچی بانگی ناکه ی ئەم كه لبه، كه نانی نانیه؟!)

((

ئاخ لەگەڵ ئىمە (حەبىبە) سەر و پەيوەندى نىيە
نەى شەكەر قەدە، بەلا بەندى ھەيە، قەندى نىيە
عادەتتىكى ھەيە ھەرگىز لە كەسى ناپرسى
زالمتىكى ھەيە قەت خەوفى خوداوەندى نىيە
دەرحەقى من زەھر و سركەفرۆشە بە برۆ
دەرحەقى غەيرى ئەمن غەيرى شەكەر خەندى نىيە
دولبەرىكەم ھەيە مەشھوورە بە بى مانەندى
بى شك و شوبەھە، خودا شاھىدە، مانەندى نىيە
ئەھلى دنيايى لەبەر حىرس و تەمەع ھوشيارن
بە خوسووسى بگەرپى مەست و خىردەمەندى نىيە
خانەقاش ھەروەكو مەيخانە، كە ھەر ئاوا بى
مەجلىستىكى ھەيە، ئەمما گەپ و گۆبەندى نىيە
واقىعەن خانەقە خۆش زەمزەمەتتىكى تىدا -
يە، بەلا قەندى ھەيە، گەندى ھەيە، رەندى نىيە
مەدرەسە، مەحبەسەيە، مەبجەسەيى ھەسەسەيە
كەسى تىدا ھەيە، ئەمما خۆش و خورسەندى نىيە
تالىبى راھى (حىجاز)م، لە (موخالىف) ھەلدەن
بى (نەوا) قەلبى ھەزىنەم قەوەتى بەندى نىيە
شىعرەكانم، كە جگەر گۆشى منن، دەربەدەرن
دلى «نالى» چ رەقە، قەت غەمى فرزەندى نىيە!

((

حەرىقى زىقى زىندانم، نەسىمى سوبىدەم با بى!
ئەگەر رۆحى منت باقى دەوى، ساقى! مەيى نابى!
لە وەسلى تۆ زياتر خەوفناكم، نەك لە ھىجرانت
بە مىسلى شەمع و پەروانە، بەلى عاشق دەبى وا بى!
نەيە دەخلم لە شانامە و مەسافى، غەيرى ئەم نوكتە:
كە كوشتەى بەندى تۆيە ھەركەسى ئازاد و ئازا بى
كەسى پوشتانى بالاتە، حەرىفى ئال و والاتە
كە شىبەى كاكولى ژۆلىدە، سەر گەردانى سەودا بى
فەيداي تەشريفى ريگەت بى، خەراجات و خەزىنەى دل
نەيسارى تۆزى پىت بى، گەر، لە چاودا قەترەيى مابى
لە عەكسى زاتى بىرەنگەت ھەتا كەى دىدە رەنگىن بى
جونوونى لەيل و مەيلى نەقشەندى عەكسى ئەسما بى؟!
مەگەر ھەر يارى نەقشىنم، بىتتە نەقشەندى دل
كە نەقشى غەيرى رەنگى ئەو بە ئاوى دىدە شۆرابى
سەبووتت باعىسى نەفىى منە، وەك لامى زولفەينت
لە ھەردوو لا قەدت بگرىتتە ناو، وەك (لامەلفلا) بى

گههئ ٿاهوو رهوش شاهي، گههئ گهوههر مهنيش ماهي
بلا با سينه سهحرا بي، بلا با ديده دهريا بي!
گهمندي زولفي دوو لانه، له بو گهر و موسولمانه
ده كيشي بي موحابانه، چ لهم لا بي، چ لهولا بي!
له ٿالبي ٿهشكي «ٿالي» بي كهسه، غهٿتاني نيو خاكه
مه گهر سه معي قه بوولت موشته ربي لوولوويي لالا بي!

((

مهستووره كه هسناوو ئه ديبه به حيسابى
هاته خهوم ئه مشهو، به چ نازيک و عيتابى!
هاتووم، وتى: عوقدهم ههيه، قهت مومکينه وابى؟
هى توّم ئه گهره مهسئله هل كهى به جهوابى
ههر مهسئله بيكرى كه به تو شهرحى كرابى
مومكين نييه كهس ده خلى بكا چين و خه تا بى
ئاينه به ماينه ده بى رنگ نوما بى
(مهستووره) به مهستووره ده بى موهره گوشا بى
نوكتيكي زهريفه، به نه سيبى زوره فا بى
ته عريفى ده كه م، به لكو له بو دهر د شيفا بى
ئم سيرپه چيه ميسلى سوهابى، نه سوابى؟!
دورپرى كه وه كوو دورپرى سه ما بى، نه سما بى؟!
دوكانى توحه ف، كانى حه يا، كانى به قا بى
قوبه ي له قيبابى نوقه با بى، نه قوپا بى
وه ك خهيمه به پهرديكى دو ئهستوونه به پا بى
سهر تيله كى نه ختى، به نه زاكت قلّه شابى
وه ك هيممه تى سوڤى كه له نيو خه لوه خزابى
مهستوور و عه زيزى شهره ف و ريفعه ت و جا بى
يا كوّمه له زيوى بوخه لا، دوور له سه خا بى
موغله ق به به خيلى، به مهسه ل مشتى مه لا بى
كاسيكي بلوورينى نخوونى له سه رابى
نه ختيكى له بهر مه وجى له تافه ت قلّه شابى

ياخو په له به فریځی که نه سلنه نه شکابې
قه ندیلی مونیر و گوزهری ئاب و ههوا بې
کام ئاب و ههوا؟ موخته دیلی نه شئو نوما بې
یه عنی له وهسه ت کانیه گهرمیځی تی زابې
لهو کانیه دا چووزهره ریواسی رووایی
بهو چووزهره ریواسه که میځی قله شابی
یا قه سری موخللا، که له ئاوپنه کرابې
یا غونچه یی نه شگوفته، که ئاوی نه درابې؟
یا گومبه دی نه زهه تگاهی نیو باغچه سه را بې
ئه لوانی گولامیز و شه کهر بیزی تیابې؟!
یا قورسی نمه ک، ههروه کو مه پمه پ به زیا بې
جی قه تره یه ئاویځی له نیودا قله شابی؟!
یا گرده کی گردیځی که شیرین هه لیدایی
گردی نمه کین، یه عنی گیای لی نه رووایی
دامینی به نه نوعی گول و مول خه ملایی
گه نجیځی تیډا بې که تیله سمی نه شکابې
حوققیځی زهری سافی له سه ر بانی نرابې
نه ختیځی به سه د سه نعه تی (مانی) قله شابی؟!
یا ره ئسی یه تیمیځی که بې بهرگ و نهوا بې
غه لئان و سه راسیمه، نه داکیک و نه بابې
فیسیځی سپی و توندی له که لله ی که لی نابې
هیشتا کو له حق جیځه یی خاسی نه درابې
چه سپیده وو خر ههروه کو بهر قالبی دابی

نہختیکی لہبر توندیی و سفتی قلہ شای؟!!
دور جیکی موجه و ہر کہ ہموو حوسن و بہا بی
دور پیکی مونہ و ہر کہ ہموو ٹاوی سفا بی
بہیزیکی شوتور مورغی کہوا تازہ کرابی
وہک بہیزہ بی بہیزا بہ زیوو بہ سہنا بی
خرچیکی مودہ و ہر، بہ عہسہل ٹاوی درابی
نہختیکی لہبر حوسن و حہلاوت قلہ شای؟!
یا خود وہ کو خوی شاہیدہ، با وہسفی وہابی:
سیمین مہمکیکی ہہ کہ تازہ ہہ لیدابی
یا تازہ ہہ ناریکی کہناری گولی مابی
بی درز و قلیش میسلی شہمامیکی تہلا بی
بؤ تہجرہ بہ تا لہزہ تی شیرینی تہدا بی
نہختیکی وہ کوو دیدہ بی دہرزی قلہ شای؟!
یاخو، مہسہلا، میسلی نہ وا بیٹ و نہ وا بی
مہشہوور و خہفی ہہرہ کو عنقاوو وہفا بی
ساحیب زہر و زیوی کہ فریبی عوقہ لا بی
ئیکسیری تہلای تہ حمہری چہند قہ ترہ لہ لا بی
دہعوای ٹومہرا چہندہ لہسہر تہختی کرابی
چہند خوین کہ رزابیٹ و چ خوینی نہر ژابی
کی بی لہ جیہاندا چ گہدا بیٹ و چ شا بی
تہرکیکی وہہا ناسک و پر لہزہ تی گابی؟!

***

دیوانہ کہ زانی کہ دہبی عوقدہ گوشا بی

ههستاوو گوتی: ئەشکی رهوانم به فیدا بی!
ئەم ساحییی تەشریحە دەبی هەیهتەتی چا بی
هەم شاریح و هەم جاریح و مووزیحە گوشا بی
بۆ توند و رەقی مەتنی مەتینی حوکەما بی
تەدقیقی ئەمیش سیرپرە دەبی خوفیه ئەدا بی
نەرم و خۆش و مونتیج وەکوو بەستی ئودەبا بی
توولانیی و بەرجەستە، وەکوو دەستی دوعا بی
شەو نائیم و قائیم، عەلەمی بابی رەزا بی
بی دیدە هەلستتی بە مەسەل عەینی عەسا بی
مەجزوو بی توروق، مورتەعیشی لەرزش و تابی
سالیک رهوشی مەسلەکی ریگە ی سولەحا بی
فەرقیکی هەبی: داخلی میحرابی رەجا بی
چاویکی هەبی: غەرەقی فرمیسی بوکا بی
ریی حورمەت و بی حورمەتی هەرگیز نەکوتابی
چەند ئاوی رزاییت و، چ ئاوی نەرژابی
لەم ریگە سەریشی کە بچی، یەعنی کوژابی
گەردن کەچی بەرپیته، قەدەم رەنجەکە، سا بی
تا گەرمەوی ریگەیی زولماتی بەقا بی
(ماءالخفرت) قەترە لەسەر قەترە فیدا بی
کۆ بی وەکو تۆ بەم شەووە رەحمی بە منا بی!
مەجزو بە سیفەت، یەعنی سیلە ی رەحمی تیدا بی!
هەم جازیبەوو قابیلەیی ئەخز و عەتا بی!
مەستوو رەوو مەخفی، شەبەهی بادی سەبا بی!

مهستانه هه‌لستیت و به کوییری روقه‌با بی
ئهم باب زه‌نه گهرم وتهری کا به که‌بابی
«نالی»! وهره هه‌زلیکی که عاری شوعه‌را بی
روورش مه‌که پی‌ی سه‌فحه‌یی هه‌ر له‌وح و کیتابی
ته‌حریری خه‌یال و خه‌و، ئه‌گه‌ر بیته‌ه‌یسیابی
ده‌رویش و گه‌دا شاه‌و، ده‌بی شاه‌گه‌دا بی
وا‌چاکه‌ خه‌یال و خه‌وت ئه‌سراری هودا بی
نه‌ک به‌حسی سوروور و عه‌له‌م و بادی هه‌وا بی

((

خۆشا رهندي له دنيا بئ موبالات و موجه پرده بئ!
به رۆژ زيندهي جه ماعت بئ، به شه و مات و موجه پرده بئ!
به سوورته: جه لوه تي، غه رقي عه لايق ههروه كوو خه لقي
به مه عنا: خه لوه تي، مه ستي مونا جات و موجه پرده بئ
ئه گه ر عالم ببيته خه لعه تي ته شريفى سه رتاپاي -
و جوودي بيو جوودي بئ موباهات و موجه پرده بئ
به زاهير تاوسي رهنگين، سيفاتي (تقهُ عَلَي التَّاهِي ق)
به باتين قومري و خاكستهرى زات و موجه پرده بئ!
ئه گه ر ته كيه، ئه گه ر شيخه، هه موو داوي عه لايق بوون
بلا «نالي» بچئ مه ستي خه رابات و موجه پرده بئ!

((

له چاوى (روودبار)م (نوورى) ديتن وهفته تارى بئ
ئهميش با ماجه راي هيجرانى (نووريبى روودبارى) بئ
چ ميعمارانه بؤ ته عميرى كه عبهى دل ده چيته هج!
خودا يار و مه ده دكار و نيگه هدارى عه ماريى بئ!
به وهفتى ته لببويه مهستى شو هوودى (لبغه الله) بئ!
به گاهى ته روييه سپرپى (يد الله) ده ستيارى بئ!
فويووزاتى (سفا) وو (مهروه) ههروه ك ناودان دم دم
له يه نبووعى دلى پر زه مزه مهى ميزابى جارى بئ!
ئه گهر خه لوته نشين بئ، (جانى جانان) بئ ئه نيسى ئه و
وه گهر هيجرهت گوزين، رؤحى (عه زيزان) يارى غارى بئ!
شه عاثير يه ك به يه ك مه سروورى سپرپى غه ييبى لاره ييبى
مه ساعى سه ربه سه ر مه شكوورى ده ركى به يتى بارى بئ!
نيشانهى (لبغه اللهى) له سه ر ئيسم و موسه مماميه
به بئ نه يرهنگى ئه و رهنگه، كه رهنگى ئيفتيخارى بئ
به كوئرى دوور له (نوورى) مايه وه «نالى» له مى، ياره ب!
فويووزى تۆزى ريگه ي، كو حلى چاوى ئه شكبارى بئ!

((

ئەي قەلەھي مەھم كە دەلئى ئەوجى بورووجى!
وہى قوللەيى دوورى كە دەلئى قامەتى عووجى!
وہ ك قافى زەمىن قابىلى ئىكمال و تەرەققى
وہ ك بورجى سەما لايقى ئىقبال و عورووجى!
ئەي ئاھووى نادىدە بە تەئسىرى مەھيىي
يا گەوھەرى ئەسدافىي و ياقووتى دورووجى
بۆ مەجلىس و يارى سەبەبى شەوق و سىراجى
بۆ راو و سواری عەلەمى زىن و سورووجى
سەد حەيفى لەبۆ كەعبەيى حوسنت كە بەسەريا
نەججاشىيى خەت ھاتووه نىزىكە خورووجى
ھەرچەندە دەكەن قەتەي سەرت، دئىيەوہ ئەي خەت!
وہ ك (ھىندووى سەحارى مەجووسى) چ لەجووجى!
تەلوينى رەقىبت چ بەيان كەم بە (مەقامات)؟!
مەشھوورە حىكاياتى (ئەبوو زەيدى سورووجى)!
مەعلوومە لەوئ راز و خوتوورى دلى «نالى»
(اقرُ حَلُّ بَقْلَبِي، وَ بَقْ أَسْرَارَهُ ق نوجقى)

((

گەر بازي نەزەر بازي، لەم دەست و نىگارەت چى!

بۆ يارىي و دەسبازى، لەم راو و ديارەت چى!

گەردن كەچى زولفى بووى، سا دل مەدە بەر موژگان

وا خۆت لە تەناف داو، ئىتر لە قەنارەت چى!

ئەو چاوە كە هەلدينى، سەد عەربەدە دەنوئينى

هەر رۆحە كە بستىنى، لەم غەمزە دوپارەت چى!

گەنجينه يى نيو سینه، رەنگينه بە سەد كينه

ئەى لەككە يى ئايينه، يا رەببى بە غارەت چى!

موژدەى قەدەمى سەر بو، دل هات و لە ريدا چوو

جان ماوہ لە بۆ وەسلى، بدرى بە بەشارەت چى!؟

وا خوانى كەنارى من، بۆ نوقلى دەم و ماچە

ئەى لووتە خۆرى تەكیه، سا تۆ لە كەنارەت چى!؟

بۆچ مايلی تەنھايى؟ سەودا ئيكە خۆرايى ..

ئەى مەردومى بينايى، لەم كولبە يى تارەت چى!

«نالى» خۆشە نەوميدى، دل بەستە مەبە ئيدى ..

گەر عاشقى تەجریدی، لەم يار و ديارەت چى!

((

ئەى خەستەيى چاوت، ھەموو ئاھوويى تەتارى
وھى بەستەيى زولفت، ھەموو شيرانى شكارى!
خەندەت بوو تە باعيسى گريانى دەمادەم
بەرقە سەبەبى بارشى بارانى بەھارى
سەھمى نيگەھت خستى، ھەستامەوھ راکەم
ئەگريجە وو زولفت بە جەفا ھاتنە يارى
واى فەرموو كە ماچت نەدەمى روورەشى تۆبم
ئەم سالە بەجى دى ئەسەرى وەعدەيى پارى
مەغشوووشى زەرە، عاجزى زيو، دەرھەمى دىرھەم
بۆچ تىكچووھ سوڧى كەرەبۆز بۆ غەمى بارى؟!
ھەر يارى كە مائان گەر و بيگانەيە «نالى»
كەندووومە ددانى تەمەعى بۆس و كەنارى

((

بی جوی بوونهوهیی، زهخم و برین و ئهسهری
تیری موژگانی دریژت له جگهر تیدهپهپری
سۆفیی خهلوهنشین بو نهزهریکی گۆلی رووت
رهنگه وهک نه رگسی تهپر چاوی سپی بیته و دهری
زولفی دوو تایی تهرازوو مهسهلی دلکیشته
رۆح دهکیشن به دوو سهر، ئهم به سهری، ئهو به سهری!
من له ئیحرامی ئهدهبدا و، ئهتۆش سهیدی ههره
موددهعی، ههروهکو سهگ، بوچی به ئیمه دهوهپری؟!
یادی چاوی به فوتوورت له دهرووندا مهزه
غهمی زولفی بهخهمت بوو له دلدا به گری
وهکو پهروانه به شهو هینده به موشتاقی دیم
به چرای کولمتهوه، رهنگه عهسهس لیم بگهپری
له جگهر گوشهیی شیعرم مهده مهعنایی خراپ
بی خهتا کهس نییه رازی که له ئهولادی دری...
راستی جهوههرییه تیغی زوبانی «نالی»
نهرم و توند، ئاوی گهلوو گیره، قسهی پی دهپری..

((

ساقی! وەرە، مەیخانەیی دڵ کۆنە ره حیقی
گەر مایلی تهوفی حەرەم و بهیتی عه تیقی!
یه ک رهنگم و بی رهنگم و رهنگین به هه موو رهنگ
به م رهنگه ده بی رهنگ رژیی عیشقی حه قیقی
مرواریی ئەشکم وه کو یاقووتی، رهوانه
ساقی! بده له وه له عله شه رابیکی عه قیقی..
دائیم له حه زهردا سه فهری به.. له وه ته ندا
غوربهت کهش و عاجز به، ئە گەر ئە هلی ته ریقی
خه لقی که هه موو کۆده کن و به سته زوبانن
با بیین و له «نالی» بییهن شیعی سه لیقی

((

(بِرِّ الْبَلْرِ) له بهر بهر ته له ئلوی له ئالی
(خَسَقَ الْقَمَرَ) له ئیشراق قیامه تی جه مالی
نییه دیده بی چ مهردوم، نییه مهردومی چ دیده
له فرووخی خه ددی فاریغ، له خه یالی خالی، خالی
سه ری ههردو کولمی داخۆ گولی نهوبه هاره، یا خۆ -
ته ره فی نه هاره، زولفی (زُفُّ مَقْنِ اللَّيَالِي)؟!
یه می دیده پر له مهرجان، وه ک یه شمی ئابداره
شه به یه شه بیه ی زولفی سیاهی وه ک زوخالی
به مه لاحتی ته که للوم هه مو زه مزه م و مه لیجی
به فه ساحت و ته به سسوم هه مو که وسه ر و زولالی
نه زه رم پره له نووری شه و روژی ته لعه تی تو
که به روو شوعاعی شه مسی، به برو خه می هیلالی
روخی تو گولیکه سه د وه ک هه زاری عاشق، نه ممما
له هه موو چه من دیاره به ئوسوولی ناله «نالی»

((

بنواره نهوبههار و فوتووحاتی گولشهنی
گول زاری کردهوه، له دهمی، غونچه پیکهنی
لهم پارچهلۆکه ههوره، به قهه رووی ههموو زهمین
بهه رایهله قهه دیفهیی سهوزی، عهجهه تهنی
بورجی درهختی سهوز و بولهندی وهک ئاسمان
پیوه شکوفه ههروه کو نهجمن بهرهوشهنی
بهزمی هوزاره، قهه فری ئهغیاره، دهوری گول
سوئی! برۆ، مهبه به درک، تو له ئیمه نی...
ههه داره بهرگ و، ههه گوله رهنگی خهلاتیه
ههه جوودی نهوبههاره، که عالهم دهکا غهنی
دیسان له بگره بهردهیی گولچین و باغهبان
بولبول کهناری گرت و دلی غونچه راچهنی
خارایی سهوز و شینی لهبهه کردوووه جهههه
دامینی وهردی سووره، که دهستم به دامهنی!
وادی بووه به وادیی پر نووری (توور) ی (نار)
(نهعلهین) له پی فری بده «نالی» به (ئهیمهنی)

((

قەدرى من چەندە لەلای دەولەتى دنيایى دەنى
قەدرى ئەو كەمتر و، هەردوو لە غەمى يەكدى غەنى
تاغى و باغى و، باغى گول و نەيرەنگ و فەنى
شاد و شادابە بە گول ئاتەشى و نارەوونى
هەندە دل خۆشە لەبەر سەبزی و دارو دەوونى
كە دەرقسى وەكو شاخ و فەنەن و نەستەرەنى
لە خەزان بى خەبەرە بەرگى بەهار و چەمەنى
بى بەقايى گول و سەرو و سەمەن و ياسەمەنى
فەلەكى مېهر مەهى، وەقتە تەواو بى زەمەنى
كەوكەبەى ئەنجومى و دائىرەى ئەنجومەنى
خوانى ئەلوانى زەمىن و سەفى سىنى و سەحنى
تەشت و تاس و تەبەق و لەنگەر و شەمع و لەگەنى
من وەكوو رەعدەم و تۆ وەك گول و سەبزەى ديمەنى
من دەگرىم و دەنالینم و تۆ پیدەكەنى
ئەى دەراتوو؛ لە دو مەجرایى دو میزانى مەبال!
مەبە بادى وەكو خەزىپە، بەهەواى كىبەر و مەنى

تەنى رازى بە خەشىن پۇشىي وەك شىر و شوتور
بى نيازه لە برىشم تەنىي و پىلەتەنى
گوتىم ئەي قىبلە قوزە! بۇچى بە تەحرىرى حەرىر
راغىبى لىبسى عەجەم، تارىكى بەرگى يەمەنى؟
گوتى تاجى عەرەب و، ئالى عەبا فەرموويان:
عەيبە تەن پەرورەبى و نەرمىي و نازك بەدەنى
ئىمە مەردىن و ھەموو شىرى خەشىن پۇشى مەساف
كرمى قەز ھەرچى تەنى، بۇ تەنى نىسوانى تەنى
قەز، برىشم، كە حەرامە لە رەجول، نەك نىسوان
سوننەتى شەرە، ئەگەر تابىعى ئەھلى سونەنى
تەركى ئارائىشى تەن نەقدى رەواجى عەرەبە
تۆ عەجەم، مەردى موزەخرەف تەنىي و قەلبەزەنى
مىللەتى كورد و عەرەب ھەردويە كە تەفرەقە بوون
لە جەفاوو مىحەنى موئكى (سەبا)وو يەمەنى
وہ كو ئەو كرمە لەنىو قوببەيى ئەبرىشمدى
عاقىبەت موردەيى يەئسى عەمەل و بى كەفەنى
چونكە «ئالى»! لەسەر ئەم ئەرزە غەرىبى وەتەنى
ھەستە بارى مەدەنى بە، مەدەنى بە، مەدەنى

((

موساوی وهک یهک و لوولن له ههر دوو لاهه زولفهینی
نموونهی عهکسی حهرفی (میم) و (نوون) و (واوه) زولفهینی
به داوه، کرژ و خاوه، یهعنی ئالۆزاوه زولفهینی
دوو تاوه، دوو سیان و شیوهکهی شیواوه زولفهینی
په‌یشان و شکسته و سه‌رنیگوون داماره زولفهینی
تومهز بادی سه‌بای چین و خه‌تای لی داوه زولفهینی
له جیی پاوانه‌وو گه‌ردنلعی داناوه زولفهینی
که وهک ئه‌ژده‌ر له پیوو گه‌ردنی ئالاهه زولفهینی
دو جادوو ماری مه‌غزی ئاده‌می خواری قه‌رار داوه
له‌سه‌ر شانی، وه‌کوو زه‌ححاک و، ناوی ناوه زولفهینی
به‌تورپه‌ وهک په‌ری تاوس، به‌گه‌ردن ئاهوو، یه‌عنی
له‌سه‌ر ئاهووپی گه‌ردن ههر دو حه‌لقه‌ی داوه زولفهینی
به‌زاهیر زولمه‌ت و دووده، به‌باتین نوور و، ناریکی -
له‌عوود و عه‌نبه‌ر و میشکی خه‌تای به‌رداوه زولفهینی
شکه‌نجی تاری پر میشکی ته‌تار و تاره، ئه‌مما ئه‌و
دو تا و، ههر تایه‌ باریکی له‌عه‌نبه‌ر ناوه زولفهینی
وه‌کوو دوودی سیاهه، ئاهی «نالی» و، ئه‌م، ره‌قیبانه
له‌سه‌ر تا پی له‌به‌رگی مه‌رگ و ماتهم ناوه زولفهینی

((

نەفەس بگرە لە ھاتو چووویی خۆراییی ھەتا ماوی
کە ئەم بایە ھەتا ئیستاکە ھەر عومری بە با داوی
حەیاتت تەحسیلی بەقاوو ریبجی ریزوانە
ئەتۆ دەیکەیی بە مایەیی دەخڵ و خەرج و کەسپیی بەدناوی
عەجەب ماوم لە جەرگت، ئەی دلەیی غافل، کە موددیکە
لەسەر ئەم ئاگرەم داناوی، ھێشتا ھەر نەبرزاوی
مەسەل دنیا ژن و، چەرخیش خەرەک، دەم دەم بە دووخی غەم
رەگی تاری و جوودت با دەدا، ھێشتاکو ھەر خاوی
زەمانە چەرخ و، چەرخیی ئاسمانیشی، فەلەک فیلکە
سەری رشتەیی و جوودی چەندە باداویی و ھەر ماوی
مەگەر مەیخانەییە دنیا، کەوا کاسی لەبەر کەئسی!
بە نەغمەیی عوودی سووتاوی، بە نەشئەیی تاسی تاساوی!
ئەمییستەیش، گەرچی عەیش و عوشرەتت ھەر تال و تاللاو
بە مەرگی تۆ، لە پاشانیش دەخۆی تاللاوی، تاللاوی
ھەوای سەیری بەر و بەحر ئاگری بەرداوەتە عومرت
کە تۆزی موعەقید خاکی، دلۆپیی مونجەمید ئاوی!
کە خاکی، خاکی دامەن بە، وەگەر نە، تۆزی بەربادی
کە ئاوی، ئاوی گەوھەر بە، وەگەر نە، بلقی سەرئاوی
ھەتا شەققەیی فەلەک نەبو، بە کافووری کفن، ھەستە
کە ئەمشەو فرسەتە، ھێشتا فەلەک ماوی، ئەتۆش ماوی
نەوالەیی تۆبە دەربینە، ھەتا تەن نەبو، تە سفرە
پیالەیی شیشە بشکینە، ھەتا وەک کۆپە نەشکاوی

به میعراجی سولووکی سالیکاندا تا نهچی رۆژی
له ناو جه هلی موره ککه بیدا ده مینی ههروه کوو ماوی
گه دا ئینسان و دنیا غوربه ته «مقن حیئ لا تشعُر»
به هیممهت تالیبی چشتیکی؟ نازانی بلیی ناوی
شتیکه بی شه بیهه و جینس و فهسل و کهشف و تهقریره
موبه پرایه له تهقریر و هه دیسی حادیس و راوی
نه زانینت له بهر عیجزه، نه وه ک جه هله، که ئه م چشته -
قه دیمه نایه ته تهقریری قه ولی حاکیی و راوی
له قورئاندا به (ما اُحَقِّقِی لَهُمْ) مه کتووم و مه ختوومه
به بیان نابی به تهفسیری دوسهد (که ششاف) و (به یزاوی)
موبه بیهن بوو له قورئاندا به نووری (قُرَةُ الْأَعْيُنِ)
نه وازیح بوو به (که ششاف) و، نه رۆشن بوو به (به یزاوی)
که جیگهت بو عیبادهت بی، چ فهوقانی، چ تهحتانی
که حوببت بو سیادهت بی، چ (به رزنجی)، چ (باراوی)
مه که ده عوایی پاکی یی نه سهب، بو جیفه یی دونیا
که سه بید بی چ (به رزنجی)، چ (پیریایی)، چ (باراوی)
وه ره ئه م نیگته یه من پیّت بلیم «نالی» ئه گهر فه رزه ن -
هه موو دنیات بیی، هیشتا کو هه ر هه یران و داماوی

((

گول که ياغی و دەم دراو بوو، کهوتە لاف و رەنگ و بۆی
باغەبان گوپی گرت و، وا هینای بە دەستی بەستە بۆی
رەنگی زەرد و سووری خەوف و خەجلەتی، ئاوی حەیا
وا تکاو، ئەرجوو دەکەن عەفوی بکا وەک عەبدی خۆی
چونکە بێنی بی وەفایی و ناز و شوخی لی دەهات
ناردییه بازاری ریسوایی که بیدا شوست و شۆی
دەست بە دەست چوو تا گەیشته دەستی عەتتاری سەفیه
نايه سەر نار و عەزابی رۆحی داوو سفت و سۆی
چونکە مەنشوووری گولەندامی، بە ناوی خۆی دەوی
یار، ئەگەر لەو باغییانە کەس بمینێ، عارە بۆی
مە بە شەو هەلدی، پەنا دەگریت و دەنوینت بە رۆژ
دا بگاتە سیرپری پەچچە پەرچەم و وەسفی برۆی
گەر بلیم: شەمسی، دەلی: ئەو خۆش روو بی پەردەیه
وەر بلیم: سەروی، دەلی: ئەو ئەحمەقە کوا گفتوگۆی!
دیدهوو دل هەردو وا جۆبار و جۆیای قەددی تۆن
سەروی دل جۆی عەرعر و، دل جۆی نەمامی دیدەجۆی
چونکە باوکی رۆمی و دایکی حەبەش بوو، ما بە بەین -
رۆژ و شەو، کافوور و میسکی، روو گەنم، خال دەنکە جۆی
من گوتم: سەروی قەدت مەوزوونە، ئەو تەبەم هەیه
ئەو گوتی: «نالی» بە میزایی کینایەتمان دەشۆی

((

تەشرىفى نەوبەھارە كە عالم دە كا نوئ
دل، چونكە مىسلى غونچە يە، بۆيى دە پشكوى
لەم وەعدە خۆشەدا گول و گول چيهرە تىكەلن
يە ك رەنگ و موتتەحيد، بە دل، ئەمما بە تەن جوى
عەرەر عەدىلى قەددىيە، يەنى بەرەرن
سونبول شەببەي زولفییە، فەرقى نىيە موى
لەم خۆشییە كە ھىزمى مەتبەخ سەوز بوو
ماوم عەجەب لە دیدەيى سۆفى كە ناروى!
تییى شكۆفە، خەيمەيى داوہ لە ھەر تەرەف
يا شاھى نەوبەھارە، ھەلى داوہ ھۆردوى؟!
دنیا كە گول گولى بوو، قوربان، ئەتۆش وەرە....
تالیب بە گول بە، قەيدى چيیە گول گولى بوئ!
بولبول، كە گەرمە نەغمەيى، ئاگر دە كاتەوہ
غونچە، ھەزىنە، جەرگ و دللى بۆ دە كا توئ
«نالى»! زوبانەكەي تەر و پاراوى سەوسەنت
ھەيرانى چاوى نىر گسە، وەك لالە، نادوى...

«

يار دلى خوينين و چاوى پر له گريانى دهوى
ئارى ئارى، گول له باغان ئاوى بارانى دهوى
ههركهسى رووى تو دهينى، خوى به قوربانى ده كا
چونكه ئهبروى تو هيلالى عيده، قوربانى دهوى
ئو له چاوانم به خوڤ دى، ئاگرى دل ناكوژيتهوه
وهك جهههنهم ئهم تهنووره ئاوى توفانى دهوى
عشق سولتانىكه هه ر گا روو له ويرانى بكات
ئاهى سهرد و، ئهشكى گهرم و، قهلبى بوربانى دهوى
دوور له تو دل هينده بيئارام و بى حال كهوتووه
ئهى مهسيحاي عهسر! لهو ليوانه دهرومانى دهوى
رووم ئهوا زهرد بوو وهكوو پايى له هيجران «ناليا»
عشق ئيستاكهش له من سهيلى بههارانى دهوى!

((

خالی نییہ رہ شماری دو زولفت له به لایئ
هه لقهی شهربیان به ستوو هه ر ییکه له لایئ
عاشق دلی نایئ له دلارامی جودا بی
ئه لبهت که دلارامی له وی بی، دلی نایئ
بنواره خوشیی ره قسی له گه ل خه رقه یی ئه زره ق
مومکین نییہ به م پاکییہ، له م ئه رزه، سه مایئ
مومکین نییہ جه لبی دلی خووبان به من و تو
نه مبیستوو ته سخیری مه لایک به مه لایئ
نه قدی دل و جان بو قه دهمت، نیمه به هایه
غه یری ئه مه، قوربان، به خودا نیمه به هایئ
ئه ی شه مع! بترسه له هه ناسه م که بگاته -
ئه و دوو که لی زولفه که په ریشانه به بایئ
تا چاکی نه که ی پر له هه و سینه یی «نالی»
وه ک زه نگله ئاوازه یی ناله ی دلی نایئ

((

وهره ساقى! به شين و نهدب و واوهى
ئەوا فەرشى حەياتى خۆم دەكەم تەى
دەزانى خۆ دەچیتە جیى غەربان
بە مەرگى خۆت، ئەگەر چاوان سیا كەى!
گلە ناکەم ئەوئەندەى دەنكە جۆیى
ئەگەر كەللەى سەرىشم پەر لە كا كەى
هەموو وەقتەم دوعاىه: داخۆ كەى بى
بە تیریکم شەهیدى كەربەلا كەى؟!
چ خۆشە من وەكو تازى بنووڤم
ئەتۆش هەروەك غەزالەى بەر، هەرا كەى!
بە حەسرەت عومرى من یەكبارة فەوتا
مەگەر عومرى دوبارەم پى عەتا كەى
گوتت: «نالى»! ئەتۆ بمرە ئەمن دىم
خودا كەى بى، خودا كەى بى، خوداكەى!

((

(بق حَمْدَقِ اللّٰه) دو چاوى یارم ئۆخەى
بە بى مەى مەستە، بى مەى مەستە، بى مەى
لە بوستانى (ئیرەم) دا قەت نییە وەك -
شەمامەى، وەك شەمامەى، وەك شەمامەى
شەوى هیجر و بەقائى عومرى رەقیبم
خودا تەى بى، خودا تەى بى، خودا تەى
وهره، مرتریب، بە کوپریی چاوى ئەغیار

سه‌دای نه‌ی دئ، سه‌دای نه‌ی دئ، سه‌دای نه‌ی
له دووری نازهنینم ره‌نگ زه‌ردم
وه‌کوو به‌ی، هه‌روه‌کوو به‌ی، هه‌روه‌کوو به‌ی
له نه‌ه‌ه‌ینی دو چاوم ئه‌شکی خوینین
په‌یاپه‌ی دئ، په‌یاپه‌ی دئ، په‌یاپه‌ی
گوتی: «نالی»! ئه‌تۆ بمره، ئه‌من دپم
خودا که‌ی بی، خودا که‌ی بی، خودا که‌ی!

((

بری پارچه‌ی غزه‌ل یارم، که‌وای کرد

بری بهندی دلم یارم، که وای کرد

((

یک نیم رخت: (الَسْتُ مِنْكُمْ بِقَبْعِيدٍ)

وان نیم دیگر: (اقنَّ عَرَابِي لَشَدِيدٍ)

برگرد رخت نوشته: (يُحْيِي وَ يُمِيتُ)

(مَنْ مَاتَ مَقْنَ الْعَقْ شَقَقْ، فَقَدْ مَاتَ شَهِيدٌ)

((

گۆشتی قه‌له‌و حوققه به چوارده پاره

وهفتی گوتت (حوققه)، زه‌میر دیاره

((

وه‌ک دور و یاقووت نه‌قشه: دندان و له‌بی ئالی

هر وه‌ک به‌ره‌زا په‌خشه: نه‌گریجه له‌سه‌ر خالی

((

بدور دایری فُنجانُ چینی

شکاندی دایری فُنجانُ چینی

((

نفس ساعت گپی ایشلرسه گر یاد ایله تاعتدر

بر انک قورمه‌سی پی‌ریولنه احیای ساعتدر

((

ان زلف مشکبار بدان روی چون نگار

گر کوته است، کوتاهی از وی عجب مدار
شب در بهار میل کند سوی کوتاهی
ان زلف چون شب آمد و ان روی چون بهار
(

لهبت میم و، قهدت ئهلف و، زولف چیم
دهزانی بهم سییانه تالیبی چیم
وهفای عهده له من رۆح و، له تو ماچ
چییه چاره‌ی ئهمانهت غه‌یری ته‌سلیم
که هاتی تیغی بیزاریت له سه‌ر دام
سه‌ری خۆم خود به خود هه‌لگرت و رۆییم
(

سوی ملر است مرا عزم از این لجه، غم
تا که در نیل کشم جامه زبی‌داد و ستم
می‌رود نالی از اینجا چو حریس از دنیا
با لب خشک و کف خالی و چشم پر نم
(

سه‌وتی نه‌عمه‌ی بولبوله یا چه‌هچه‌هه‌ی خر‌خالیه؟!
ده‌نگی سۆله، یا له‌زیر پی‌ی ناله نالی نالیه!؟